

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 44^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 140

Ονόματα, τίτλοι και διακρίσεις
του Σωτήρη Ζήκου

Ο τίτλος αυτού του αφιερώματος είναι ασφαλώς μεταφορικός και το πρόγραμμά του περιλαμβάνει ταινίες ενός μετασοβιετικού κινηματογράφου από το Καζακιστάν, το Κιργιστάν, το Τατζικιστάν και το Ουζμπεκιστάν. Με ονόματα σκηνοθετών, και τίτλους ταινιών, παντελώς άγνωστα και προερχόμενα από χώρες που οι περισσότεροι δεν ξέρουν καν πού πέφτουν στο χάρτη. Κι όμως μερικοί από αυτούς έχουν κυκλοφορήσει τις εικόνες των χωρών τους, μέσα από τις ταινίες τους, σε διάφορα φεστιβάλ κι έχουν κερδίσει διακρίσεις. Όπως ο Ακτάν Αμπνικαλίκοφ από το Κιργιστάν που η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους *Ο Θετός Γιός* βραβεύτηκε με τη Χρυσή Λεοπάρδαλη σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο το 1998.

Ο Σεργκέι Ντβορτσεβόι από το Καζακιστάν που, μετά από 10 χρόνια εργασίας στην Αεροφλότ ως μηχανικός, έκανε τρία ντοκιμαντέρ που βραβεύτηκαν σε όλα σχεδόν τα αντίστοιχα φεστιβάλ του κόσμου όπου συμμετείχαν. Όπως ο Μπακτιγιάρ Χουντοϊναζάροφ από το Τατζικιστάν, γνωστός από το *Λούνα Πάπα* (1999), που με τη δεύτερη ταινία του, *Μονά Ζυγά*, είχε ήδη κερδίσει το Αργυρό Λιοντάρι σκηνοθεσίας στη Βενετία το 1993. Όπως ο Νταρεσάν Ομιρμπάεφ που άρχισε, λέει, να σκηνοθετεί όταν έκλεισε το περιοδικό που εργαζόταν ως κριτικός κινηματογράφου για να ζήσει και με την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, *Καϊράτ* (1992), κατάφερε να κερδίσει την Αργυρή Λεοπάρδαλη στο φεστιβάλ του Λοκάρνο και αλλού κι άλλα βραβεία. Όπως ο Ερμέκ Σιναρμπάεφ από το Καζακιστάν που η ταινία του *Η Ζωή Θέλει Θάρρος* προβλήθηκε σε περίπου 20 διεθνή φεστιβάλ και τιμήθηκε με τη Χρυσή Λεοπάρδαλη και το βραβείο Fipresci στο φεστιβάλ του Λοκάρνο το 1993. Όπως ο Αμίρ Καρακούλοφ πάλι από το Καζακιστάν που με την ταινία

του *Μην Κλαις* κέρδισε τον Χρυσό Τίγρη στο φεστιβάλ του Ρότερνταμ το 2003. Και τον Τζαμσέντ Ουσμόνοφ από το Τατζικιστάν που με την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, *Το Πέταγμα της Μέλισσας*, κέρδισε τον Αργυρό Αλέξανδρο το 1998 στο δικό μας φεστιβάλ. Αυτά ως απλή παράθεση ονομάτων, τίτλων και βραβείων για όποιον δελήσσει να υποτιμήσει τα -ιστάν. Όσο για συγκρίσεις: ουδέν σχόλιο.

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Πριν αλλάξουν τα πράγματα

Antes que o tempo mude (σελ. 4)

του **Luis Fonseca** (Πορτογαλία, 2003) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Η ιστορία της Λόρα, μιας γυναίκας που προσπαθεί να ξεφύγει από τη μοναξιά της μέσα από τις συνειρμές της με ξένους και επιστρέφει τελικά στους δικούς της

Στο χάνι (σελ. 10)

του **Γιώργου Μπακόλα** • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Μια ιστορία στις αρχές του 20ου αιώνα κάπου στην Ανατολή, γεμάτη συμβολικά και παράλληλα διαχρονικά στοιχεία

Γαμήλια νάρκη (σελ. 9)

του **Δημήτρη Ινδραέ** • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ/ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Ο ερχομός μιας νεαρής ρωσίδας παραδουλεύτρας θ' ανοίξει τους ασκούς του Αϊόλου για ένα κουρασμένο μεγαλοαστικό ζευγάρι και τον καλύτερό τους φίλο

Μια υπέροχη μέρα (σελ. 11)

του **Ντίνου Μαυροειδή** • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Μέσα σε 24 ώρες επτά άνθρωποι αγωνίζονται να βρουν τον πραγματικό έρωτα, να κατακτήσουν την επιτυχία, να ξεφύγουν από τη μοναξιά τους

ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΣΤΕΠΠΑΣ

“ Μέσα σε ένα δύο χρόνια είχαμε γίνει γνωστοί στο κύκλωμα των φεστιβάλ γιατί γυρίζαμε ταινίες για τους εαυτούς μας, τον πολιτισμό μας, τα προσωπικά μας συναισθήματα. ”

Rashid Nugmanov, Καζακιστάν

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

4 Σύζυγοι για πέταμα στην Πορτογαλία και *Το κελιδόνι και ο μελισσοφάγος* στους Θεσσαυρούς της Γαλλικής Ταινιοθήκης

5 Για τον εσφηνικό θάνατο μιλάει η σκηνοθέτις Barbara Albert και για το ταξίδι της επιστροφής η σκηνοθέτις Celina Murga

6 Χαμένες αγάπες στις ταινίες των Νέων Οριζόντων και ο Igor Zaritzki λέει ότι έσκιε τον Spielberg

7 Δεν τον ενδιαφέρουν προσωπικά οι αφηγηματικές ταινίες ούτε το θέατρο τον rapper Michael Snow

9 Ο Δημήτρης Ινδραέ, ο ηθοποιός Φάνης Μουρατίδης και ο μουσικός Δημήτρης Παπαδημητρίου μιλούν για την ταινία τους

10 Ο Γιώργος Μπακόλας, ο ηθοποιός Δημήτρης Αλεξανδρής και ο μουσικός Δημήτρης Θεοκάρης στο ίδιο *Χάνι*

11 Ο Ντίνος Μαυροειδής, ο ηθοποιός Βλαδίμηρος Κυριακίδης και πάλι ο Δημήτρης Παπαδημητρίου έχουν *Μια υπέροχη μέρα*

13 Αν έχεις ακόμα κι ένα απλό ταλέντο που δε σ'αφήνει σε ησυχία, πρέπει να εκφραστείς, λέει ο Ακτάν Αβντοκαλίκοφ

15 Ανταλλακτικά από τη Σλοβενία και μια μίνι συνέντευξη του Goran Radovanovic από τη Σερβία στις Ματιές στα Βαλκάνια

16 Η πτώση του Οτράφ που γεννήθηκε το Νέο Κύμα στο Καζακιστάν και *Κουτσούμι* και *Εκδίκηση* εκεί στις Στέππες

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Πολιτι(στι)κο λογίες αντί για ταινίες, το χούι μας

Σήμερα το Τέλος του Ραμαζανιού στο Αζερμπαϊτζάν, το Αφγανιστάν και το Ουζμπεκιστάν. Σοβαρά!

• Ναι, είμαι ψευτοκουλουριάρης. Και γιατί να το κρύψω-μεν άλλωστε; Και επειδή δεν έχω καμία καλύτερη ιδέα για να τραβήξω την προσοχή των αναγνωστών, θα εμπλουτίσω το λόγο μου με ένα βαρύγδουπο στίχο κάποιου ποιητή, μήπως και σώσω την κατάσταση. Είναι Ash Wednesday, μια Τετάρτη των Τεφρών στο Φεστιβάλ, και, όχι, αυτό που λέω δε σημαίνει τίποτα, απλά προσπαθώ να κάνω επίδειξη γνώσεων και να πουλήσω μούρη πως ξέρω μια ταιριαστή ατάκα για κάθε μέρα της εβδομάδας.

• Ολισθαίνω, αλλά δεν είμαι κι ο μόνος που το κάνω και τουλάχιστον εγώ το παραδέχομαι και βλέπω πως δεν έχω κι άλλες επιλογές. Τώρα που ο κόσμος έχει εξοικειωθεί με την απωθητική μου φυσιογνωμία, πρέπει να γίνω κάπως...επιδειξίας για να ξανακερδίσω τις εντυπώσεις. Κι επειδή δεν έχω τίποτα να επιδείξω παρά την κενότητά μου, παρακολουθώ τους τύπους που το κάνουν με μεγαλύτερη επιτυχία στην πραγματική ζωή και τους μιμούμαι επιδεικτικά.

• Χαίρομαι πάντως που το Φεστιβάλ έχει την ίδια γνώμη με μένα και δείχνει τόσο προσήλωτο στο φαίνοσθαι. Αλλιώς δεν εξηγείται το ότι προσέλαβε τόσο ωραίο κόσμο σε συγκεκριμένα πόστα στις προβολές. Τέρμα η σοβαροφάνεια πως σημασία έχει η εσωτερική ομορφιά. Ή θα'τα ξανθιά διμετρη που απλώς θα χαμογελάς αλλάζοντας τα τασάκια στην Αποθήκη Γ ή θα τινάζεις τη στάχτη σου στα τασάκια της Αποθήκης Γ μιλώντας για τον ιταλικό νεορεαλισμό, ακριβώς επειδή έχεις ύψος 1.50, αλκοόμπινγκ και πατομπούκαλα. Σημασία έχει το τι πλάσαρεις. Κι ο καθένας πουλάει ό,τι μπορεί.

• Και στα πλαίσια αυτής της απεγνωσμένης βιτρινολαγνείας ο κάθε wannabe διανοούμενος σινεφίλ μπορεί να διακρίνει σε κάθε ταινία τα μηνύματα που τον συμφέρουν για να λανσάρει το εκάστοτε προφίλ: Αν πας στο *Φίδι του Ιούλη*, δημιουργία του πιο cult Ιάπωνα σκηνοθέτη, προστοιμασμένος να στηλιτεύσεις τη στάση των Μέσων Ενημέρωσης στη σημερινή κοινωνία (!) θα βγεις από την αίθουσα αναφωνώντας «Διέκρινα ένα καυστικό σχόλιο για τα ριάλιτυ τύπου Big Brother!». Αν πας στο *Εικοσιεννιά Φοινίκες* έτοιμος να δεις την αλλοτρίωση της μεσοαστικής τά-

ξης, θα τη δεις. Ακόμη κι αν η ταινία μιλά για ένα ζευγάρι που δεν μπορεί να συννενοηθεί σε καμία άλλη γλώσσα πέρα από αυτή του σεξ (ο άντρας είναι Άγγλος και η γυναίκα από την Ανατολική Ευρώπη...).

• Κι όπως λέει κι ο δημιουργός μου Τάσος Παυλόπουλος «μου τη δίνουν όλοι εκείνοι οι και καλά κριτικοί στοχαστές που όταν βλέπουν ένα καρφί στον τοίχο νομίζουν ότι πίσω

Δεν υπάρχει κράτος, λένε. Ούτε επαρκής χρηματοδότηση. Ούτε κατάλληλη προώθηση. Μόνο 21 ταινίες σε μια χώρα 10 εκατομμυρίων. Μπλά... μπλά... μπλά... έχουμε εντυφλήσει τόσο πολύ στην τέχνη, ώστε καταφέραμε να την ξεπεράσουμε. Χρησιμοποιούμε μόνο τους κώδικες της χρησιμοθηρικής για λόγους στυλ. Και παρ' όλα αυτά έχουμε και ένα σωρό καλλιτέχνες (και «καλλιτέχνες») για τους προσάπτουμε κατηγορίες όταν θέλουμε να εκτονωθούμε ή για να μας φλομώνουν πειραματισμούς όταν θέλουν να εκτονωθούν αυτοί.

κουλουριάρηδες, έχουμε εντυφλήσει τόσο πολύ στην τέχνη, ώστε καταφέραμε να την ξεπεράσουμε. Χρησιμοποιούμε μόνο τους κώδικες της χρησιμοθηρικής για λόγους στυλ. Και παρ' όλα αυτά έχουμε και ένα σωρό καλλιτέχνες (και «καλλιτέχνες») για τους προσάπτουμε κατηγορίες όταν θέλουμε να εκτονωθούμε ή για να μας φλομώνουν πειραματισμούς όταν θέλουν να εκτονωθούν αυτοί.

Σύνθημα: Σήμερα το βράδυ προβάλλεται η εκπομπή μου στην TV100. Με 10 καλεσμένους, 9 άντρες και μια γυναίκα. Για το Φεστιβάλ των γυναικών!!!

– Μάθαμε ότι η πολιτική του Ιράν είναι αντιστρόφως ανάλογη της Γεωργίας. Υπάρχει κράτος εκεί; ΕΚΚ; ΠΕΚΚ; ΕΕΣ; ΕΕΤ; ΚΚΕ ΜΑ;

απ' αυτό κρύβονται όλοι οι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι.

• Κι όπως ειπώθηκε και στη συνέντευξη τύπου της Πανελληνίας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου: «Δεν υπάρχει τέχνη, μόνο καλλιτέχνες» (Τσιτάτο του θεωρητικού της Τέχνης Γκομπριτς-τελικά κάθε δημόσιος λόγος που σέβεται τον εαυτό του πρέπει να περιέχει κι ένα τσιτάτο;). Κι επειδή οι πιο πολλοί από εμάς είναι πολύ ψαγμένοι και ευαίσθητοι

Ζηρώστε κορίτσια, να μούμε πρώτες εμείς. Άντρες και αγόρια, ας μείνουν απ'έξω. Στον προηγούμενο αιώνα.

τογράφου για να απολαύσουν το ιδιότυπο έργο του πολύπλευρου αυτού ταλέντου από τον Καναδά. Πειραματισμός ή δημιουργικότητα; Πολιτισμός ή βαρβαρότητα;

• Εγώ πάντως περιμένω τους βαρβάρους. Θα είναι κι αυτοί μια κάποια λύση. Μπορεί και να κάνουν επέλαση στην όρμη μου και κυριέψουν με το έτσι θέλω το νησί μου. Εγώ όμως θα το χαρώ γιατί θα μου κάνουν έτσι και λίγη συντροφιά.

• Ήδη διέκρινα κάτι βαρβάρους. Σε μια ουρά που είχε σχηματιστεί στα ταμεία της αποθήκης Α, όταν μια κινηματογράφος γιαγιά με νεανικό λουκ παραλίγο να έρθει στα χέρια με έναν άλλο τύπο- κλασική φεστιβαλική φιγούρα. Η γιαγιά προσέπεσε όλους όσους περίμεναν στωικά στη σειρά τους, κίνηση- ματ που εξόργισε τον εν λόγω κ. ριο: «-Μα πού πάει; Μην την αφήνετε! Μπορεί να κόψει τα τελευταία εισιτήρια της ταινίας που θα θέλω να δω εγώ! -Σας παρακαλώ κύριε, είμαι υπερήλικη- Ποια υπερήλικη; -Ρά μου, εσείς ούτε 52 δεν είστε! (στο: 53 ίσως)- Σας παρακαλώ, θα μπορούσα να είμαι μάνα σας- Αδερφή μου δε στε». Η υπερήλικος αναγκάστηκε να του δείξει την ταυτότητά της για να σταματήσει να βρυχάται: «Το '29' Ημερών! Αμάρτησα!»...

• Και καλά, αν το Φεστιβάλ δείχνει ευαισθησία στους υπερήλικες, γιατί δεν δείχνει και σε άλλες ομάδες ανθρώπων με ανάγκες και στη ράμπα αναπήρων στην Αποθήκη Δ; παρακαλούμενους προβολείς και άλλα μαύρα φίδια;

• Εκτός κι αν είναι κι αυτό θέμα πολιτικής βούλησης, όπως ακούσαμε πολλές φορές χθες το πρωί στις συνεντεύξεις που δόθηκαν στην Αποθήκη Γ. Είπαμε, το πολιτικό από το πολιτιστικό, το χωρίζει μόνο ένα «στι».

• Και πάλι στη συνέντευξη της ΠΕΚΚ (που λόγω του διανομισμού της πιο πολύ θύμιζε ΠΕ-ΚΑ-ΚΑ), η κουβέντα ενδεχόμενη από τις δαπάνες του κράτους για τον πολιτισμό και το θέμα της ίδρυσης μιας Πανεπιστημιακής Κινηματογραφικής Σχολής εξελίχθηκε σε μια χαστική συζήτηση για την ουσία της κριτικής και τη διαμάχη του καλλιτέχνη με τον κριτικό του- θέμα που όπως επισήμαναν και οι εκπρόσωποι της ΠΕΚΚ είναι «τόσο παλιό όσο κι η λάσπη» (και τόσο παλιό όσο κι η λασπολογία, κατά την ταπεινή μου άποψη). Κοιτώντας για τον Πολιτισμό με το προσώπιο μιας καθ' όλα πολιτισμένης συζήτησης. Γι' αυτό σας λέω...Βαρβαρότητα και πάλι βαρβαρότητα...

– Φοβερή τέχνη. Πώς είναι άραγε από μπροστά; – Πλάκα. Όπως κι από πίσω. Χα!

• Την ουσία των πολιτικών διαστάσεων των εξαγωγικών πολιτιστικών προϊόντων μιας χώρας δε θα μπορούσε να την αποδοθεί καλύτερα κανείς άλλος παρά ο Ιράνός σ'ενοθέτης Ζαφάρ Παναχί που στη χθεσινή

συνέντευξη περιέγραψε τόσο τις κοινωνικές συνθήκες της χώρας του όσο και τη δική του οπτική γ'ι' αυτές «Δεν είπαμε πολιτικούς σκηνοθέτες, οι δημιουργίες μου είναι καθαρά κοινωνικές και δεν προσπαθώ να προβάλλω τρόπους επίλυσης των προβλημάτων».

• Μιλώντας για εξαγωγικά πολιτιστικά προϊόντα, όπως μας απέδειξε και η Ιρανική ταινία *Μικρές Νιφάδες*, εμείς μπορούμε να εξάγουμε έξοχα δείγματα μέχρι και στο Ιράν. Οι πρωταγωνιστές της ταινίας, ανοίγουν το ραδιοφωνικό τους στο μέσον της ερημιάς, και ακούν εκστατικά...Νότιο Σφακιανάκη!

• «Ο λαός μου δε ζητά την Επανάσταση», λέει ο Παναχί. Έλα όμως που η ιδέα της γοητεύει τους απ' έξω, τους βολεμένους στις κουλουριές συζητήσεις και στις κινηματογραφικές αιθουσές που δεν κάνουν την παραμικρή υπέρβαση στην καθημερινότητά τους; Κι εγώ σαν γνήσιος ινλεκτουέλ τύπος με μηδενική προσωπικότητα αναβάλλω την προσωπική μου επανάσταση, τη μεγάλη απόδραση από την αφίσσα για αύριο.

• Revolution is the Opium of the Intellectuals.

gkely_mademi@yahoo.com

TETARTH 26 WEDNESDAY	OLYMPION RENAULT	cine PAVLOS ZANNAS	cine JOHN CASSAVETES	cine STAVROS TORNES	cine FRIDA LIAPPA	cine TONIA MARKETAKI	TETARTH/WEDNESDAY 26
	11:00 - Greek Films 2003 TO AIGIAO MEZA APO TA LOGIA TON PIONTON TO EGO MESA APO TA LOGIA TON PIONTON - 61' Lucia RIKAKI Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	12:00 - Treasures of the French Cinematheque TO XEΛAION KAI O MEΛIΣΣOΦAΓOΣ L'HIRONDELLE ET LA MESANGE - 79' Andrie ANTOINE France/1920 French Interitles	13:00 - NH International Selection TO ΔΕΙΜΟΝΟ GAGOOMAN - 83' Mohammad RASOULOF Iran/2002 O.V. Farsi/English subtitles	11:00 - Wong Kar-Wai Retro EYXHMEIENH MAZI CHUN GUANG ZHA XIE - 97' Hong Kong/1997 O.V. Cantonese/English subtitles	11:00 - Stars of the steppe H BEAONIA YOLA - 82' Rashid KUGMANOV USSR/1988 O.V. Russian/French subtitles	13:00 - Nikos Panayotopoulos Retro O EPITHEME O ERGHEIS - 120' Greece/1997 O.V. Greek/French subtitles	15:00 - Wong Kar-Wai Retro OI AΓΓIEΣ MAZ MEPEZ AH FEI JING JUAN - 93' Hong Kong/1990 O.V. Cantonese/English subtitles
	13:00 - Greek Films 2003 OI FENNAIOI THΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ I YENEL TIS SAMOTHRAKIS - 85' Stamatis TSAROLICHAS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	14:30 - NH International Selection MIA FOYOKI, MINESOTA MILWAUKEE, MINNESOTA - 95' Allan MINDEL USA/2003 O.V. English	15:30 - NH International Selection BAGIA ANAZA NAFAS E AMEEGH - 86' Parviz SHAHBAZI Iran/2003 O.V. Farsi/English subtitles	13:00 - Otar Iosseliani Retro ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΙΠΙ LUNDI MATIN - 120' France, Italy/2002 O.V. French/English subtitles	13:00 - Stars of the steppe H ΠΤΟΞΗ ΤΟΥ ΟΤΡΑΡ GIBEL' OTRARA - 165' Ardak AMIRKULOV Kazakhstan/1991 O.V. Kazakh, Chinese, Mongolian/English subtitles	15:30 - Greek Films 2003 BAPEA ANGYTEINA VAREA ANTHYGINA - 95' Andonis PAPADOPOULOS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	17:00 - Balkan Survey EMIGRANTES EMIGRANTI - 85' Ivailo HRISTOV, Ludmil TODOROV Bulgaria/2002 O.V. Bulgarian/English subtitles
	15:00 - International Competition PRIN ALAΛE OYN TA ΠΡΑΓΜΑΤΑ ANTES QUE O TEMPO MUDE - 94' Luis FONSECA Portugal/2003 O.V. Portuguese/English subtitles	17:00 - NH International Selection ΦΟΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ IDENTITY KILLS - 82' Soren VOIGT Germany/2003 O.V. German/English subtitles	18:00 - NH International Selection TA MAFKA TANTIA LOS GUANTES MAGICOS - 90' Martin REJTMAN Argentina/2003 O.V. Spanish/English subtitles	15:30 - Wong Kar-Wai Retro TO ΔΑΣΟΣ ΤΟΥ CHUNG KING CHONG QING SEN LIN - 97' Hong Kong/1994 O.V. Cantonese/English subtitles	16:30 - Stars of the steppe TO ΚΟΣΤΟΥΜΙ SHIK - 92' Bakhtiar KHUODYNAZAROV Russia, Germany/2002 O.V. Russian/English subtitles	18:00 - Greek Films 2003 ΣΠΙΡΤΟΚΟΥΤΟ SPIRITOKOUTO - 81' Yannis ECONOMIDIS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	19:00 - Otar Iosseliani Retro TO KYNIHTI THΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑΣ LA CHASSE AUX PAPILLONS - 115' France, Germany, Italy/1992 O.V. French/English subtitles
	17:30 - Greek Films 2003 ΣΤΟ ΧΑΝΙ STO HANI - 80' Yorgos BAKOLAS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	19:30 - NH International Selection ΕΠΙΒΙΟΖΗ STRUGGLE - 74' Ruth MADER Austria/2003 O.V. German, Polish/English subtitles	20:30 - NH International Selection ΣΑΝΣΑ SANS - 115' SIEGFRIED France/2003 O.V. French/English subtitles	18:00 - Otar Iosseliani Retro ΚΛΕΦΤΕΣ ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΟΛΟΙ BRIGANDS (CHAPITRE VII) - 129' France, Russia, Italy, Switzerland/1996 O.V. French	18:30 - International Competition H ANNA KAI OI ANAKI ANA Y LOS OTROS - 80' Celina MURGA Argentina/2003 O.V. Spanish/English subtitles	20:30 - Greek Films 2003 OTAN XOPEOYME MAZI... OTAN HOREPOUNE MAZI... - 100' Adrianos GEORGANTAS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	21:15 - Stars of the steppe O MIKPOΣ AZEΦOΣ BRATAN - 100' Bakhtiar KHUODYNAZAROV Tadjikistan, Russia/1991 O.V. Tadjik/English subtitles
	20:00 - Greek Films 2003 / International Competition ΓΑΜΙΛΙΑ ΝΑΡΚΗ GAMILIA NARKI - 80' Dimitris INDAREIS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	22:00 - NH International Selection ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΙΑ ΦΟΙΝΙΚΕΣ TWENTYNINE PALMS - 120' Bruno DUMONT Germany, France/2003 O.V. French, English/English subtitles	23:00 - NH International Selection DEVOT - 95' Igor ZARITZKI Germany/2003 O.V. German/English subtitles	20:30 - Balkan Survey ANTALAKTIKA REZERVNI DELI - 87' Damjan KOZOLE Slovenia/2003 O.V. Slovenian/English subtitles	20:30 - Stars of the steppe ΕΚΔΙΟΧΗ MEST - 100' Emek SHINARBAEV Kazakhstan/1990 O.V. Russian/English subtitles	23:00 - Nikos Panayotopoulos Retro ΟΙ ΠΕΡΙΟΜΟΙ ΤΟΥΣ ΘΑΛΩΣ ΜΟΥ OHIREVOME TOUS FLOUS MOU - 100' Greece/1993 O.V. Greek/French subtitles	23:30 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto MILAE TO ME ΣΦΑΙΡΕΣ BULLET BALLET - 97' Japan/1998 O.V. Japanese/English subtitles
	22:30 - Greek Films 2003 MIA YΠΕΡΟΧΗ ΜΕΡΑ MIA YPEROCHI MERA - 96' Dinos MAVROIDIS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	00:00 - NH International Selection ΚΑΛΟΣΩΡΕΑΤΕ ΣΤΗ ΣΑΓΚΑΗ MUDDI SHANGHAI - 86' Andrew CHENG China/2003 O.V. Chinese/English subtitles		22:30 - Joao Cesar Monteiro Tribute H KOMODIA ΤΟΥ ΘΕΟΥ A COMEDIA DE DEUS - 162' Portugal/1995 O.V. Portuguese/English subtitles	23:00 - International Competition MIKPEZ NIFADES DANEHAYE RIZE BARF - 80' Ali-Reza AMINI Iran/2003 O.V. Farsi/English subtitles		

Michael Snow: Συνέντευξη Τύπου

Μια ανθολογία του κινηματογραφικού έργου του Καναδού καλλιτέχνη, Michael Snow, παρουσιάζουν φέτος οι «Νέοι Ορίζοντες» στο πλαίσιο του 44ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Πρόκειται για δέκα ταινίες του Snow που παρουσιάζονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, στον χώρο του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, στο Λιμάνι. Ανάμεσά τους και η τελευταία δημιουργία του Snow, *Corpus Callosum*.

Στο πλαίσιο της συνέντευξης τύπου που δόθηκε σήμερα, ο διευθυντής των Νέων Οριζόντων, Δημήτρης Εϊπίδης, αναφέρθηκε στο πολυσύνθετο ταλέντο του Snow, ο οποίος, εκτός από τον κινηματογράφο, ασχολείται και με άλλες μορφές τέχνης (πλαστική, ζωγραφική, μουσική κ.α.): «Χαίρομαι που στο πλαίσιο του 44ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου, οι Νέοι Ορίζοντες παρουσιάζουν φέτος τον Michael Snow, έναν άνθρωπο με περισσότερα από 40 χρόνια δουλειάς, που έχει δημιουργήσει ρεύμα και εξακολουθεί να δημιουργεί ρεύμα στο σύγχρονο *avant garde*». «Με τον Δημήτρη Εϊπίδη γνωρίζομαι από τη δεκαετία του 1970, όταν ζούσε στο Μόντρεαλ και ασχολιόταν με τη διανομή νέων, πειραματικών ταινιών», είπε ο Καναδός καλλιτέχνης, απευθυνόμενος στον κ. Εϊπίδη. «Έχει πάντως γούστο. Άλλωστε, αυτό εξηγείται και από το γεγονός ότι επέλεξε να προβάλει το έργο μου», πρόσθεσε με αρκετή αίσθηση χιούμορ.

Όταν ρωτήθηκε, πάντως, για το μέλλον του πειραματικού κινηματογράφου, στον οποίο εντάσσονται οι ταινίες του, ο Michael Snow, εξήγησε ότι: «ο όρος πειραματισμός είναι πολύ επικίνδυνος, διότι υπονοεί ότι είναι μια απόπειρα, αλλά αυτή δεν καρποφόρησε, δεν είχε αποτέλεσμα. Αυτό υπάρχει σε οποιαδήποτε μορφή τέχνης, αλλά υπάρχει ένας τομέας και στον κινηματογράφο, που λέγεται πειραματικός και στον οποίο εντάσσονται οι ταινίες μου. Προσωπικά, δεν καταλαβαίνω προς τι ο χαρακτηρισμός. Πιστεύω ότι το πιο σημαντικό είναι η δημιουργικότητα και προτιμώ αυτόν τον όρο. Ένας νέος μπορεί να πάρει κάτι παλιό και να το συνεχίσει, προσθέτοντας κάτι νέο. Αυτό είναι δημιουργικότητα και όχι πειραματισμός».

Αναφερόμενος στο μέλλον του ανεξάρτητου κινηματογράφου, ο κ. Snow είπε: «Το μέλλον των ανεξάρτητων παραγωγών είναι ανοιχτό. Σήμερα, ο τρόπος να παράξει κανείς κινούμενη εικόνα είναι ευρέως διαδεδομένος, υπό την έννοια ότι χρειάζεται μόνο μια κάμερα. Βέβαια, αυτό που λέω έρχεται σε αντίθεση με τη δική μου εμπειρία, στην τελευταία μου ταινία, *Corpus Callosum*, στην οποία αντιμετώπισα πρόβλημα τόσο στη χρηματοδότησή της, όσο και στο τεχνικό της κομμάτι. Πιστεύω, όμως, ότι στο μέλλον θα είναι εύκολο να κάνει κάποιος μια ταινία. Θα πρέπει να δούμε, βέβαια, κατά πόσο το φωτοχημικό φιλμ θα συνεχίσει να υπάρχει. Στο μέλλον, ίσως περάσουμε σε μια πλήρως ψηφιακή εποχή».

Dewar's

**ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ**

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Το τελευταίο τρένο	3,463	3,603	3,533
2. Ανυπόμονα κορμιά	3,768	3,579	3,673
3. Τα ανθρωπάκια	3,693	3,279	3,486
4. Το δώρο	3,354	3,400	3,377
5. Σχεδόν νεκρή	3,468		
6. Μικρές νιφάδες	3,780		
7. Η Άννα και οι άλλοι	3,365		
8. Πριν αλλάξουν τα πράγματα			
9. Κοριτσάκι			
10. The brown bunny			
11. Είναι δικιά μας			
12. Έθνος χωρίς γυναίκες			
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003			
1. Ο Ξυγόνο	3,130	3,304	3,217
2. Η Λίζα και όλοι οι άλλοι	3,509	3,826	3,668
3. Ο χάρος βγήκε παγανιά	3,558	3,324	3,441
4. Οι γενναίοι της Σαμοθράκης	4,351		
5. Μάτια από νύχτα	4,056	4,392	4,224
6. Σπιρτόκουτο	3,588		
7. Καλαμπουρ	4,152	4,496	4,324
8. Πολιτική κουζίνα	4,555		
9. Όλο το βάρος του κόσμου	3,427	4,074	3,427
10. Η τρίτη νύχτα	3,365		
11. Μην περνάς, ανάβει κόκκινο	3,351	2,854	3,103
12. Ένα τραγούδι δεν φτάνει	4,371	4,284	4,328
13. Κόκκινη Πέμπτη	3,569	3,760	3,665
14. Όταν χορέψουμε μαζί...	3,592		
15. Βαρέα ανθυγιεινά			
16. Στο χάνι			
17. Γαμήλια νάρκη			
18. Μια υπέροχη μέρα			
19. Κλαις;			
20. Να μ'αγαπάς			
21. Τρία πουλάκια κάθονται			
22. Οι θεατρίνες			
23. Μεταμφιεσμένη γυναίκα			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία μυθοπλασίας, ελληνικής παραγωγής, που προβάλεται στο 44ο Φεστιβάλ στο πλαίσιο του προγράμματος «Ελληνικός Κινηματογράφος 2003». Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

Υδροχαιος

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΡΕΝΤΖΗΣ

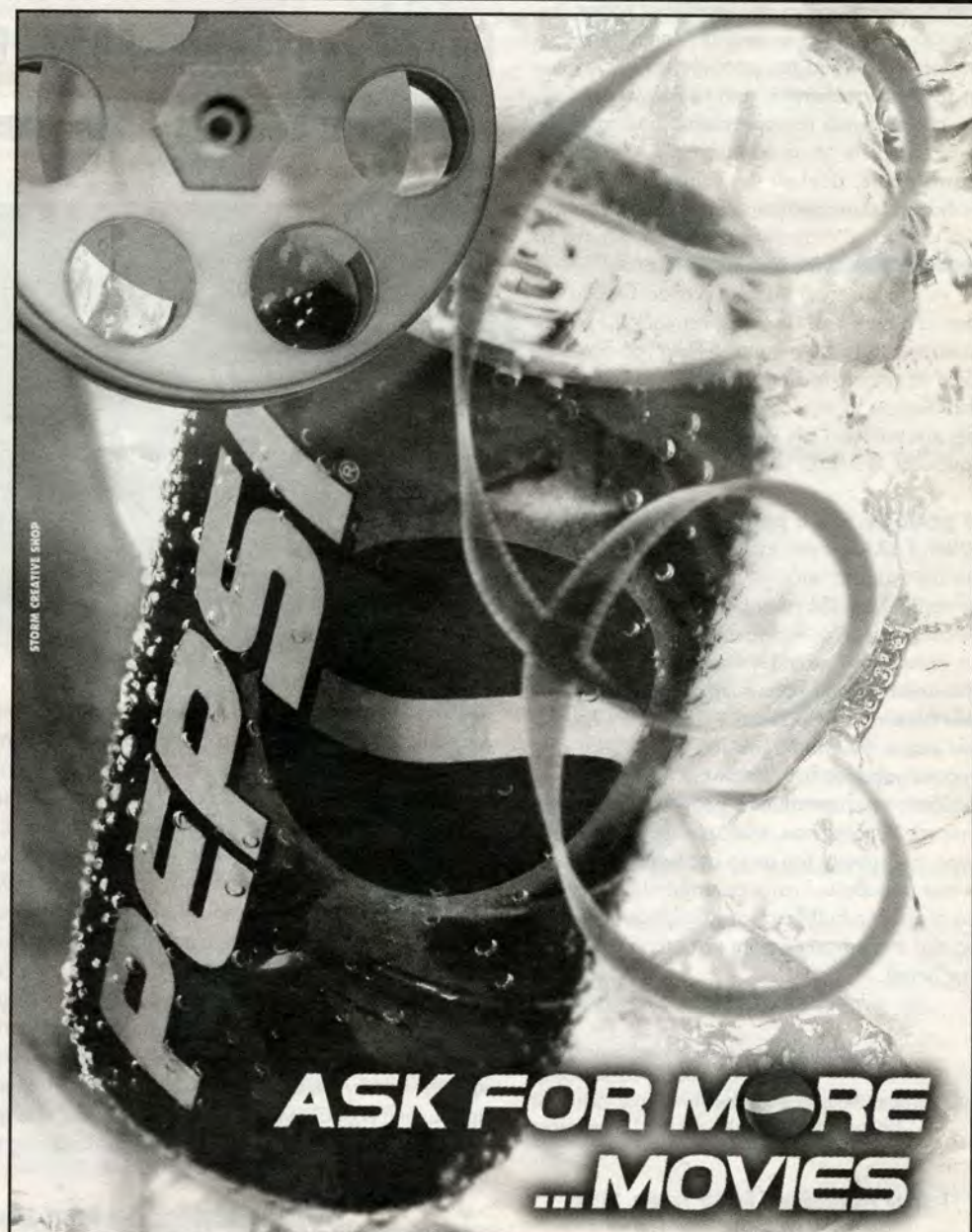
ΣΤΑΘΗΣ ΠΑΧΙΔΗΣ

Μπαγιάτ Brothers

γλέντα τώρα που γυρίζει...

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΣΑΒΒΑΤΟ, ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΕΣ

26ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 33, ΣΦΑΓΕΙΑ • info@ydrogeioslive.gr
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ: 2310 516 515

ASK FOR MORE...MOVIES

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ
ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗΣ

Το χελιδόνι και ο μελισσοφάγος

L'hirondelle et la mesange

του André Antoine (Γαλλία, 1920)

Δυο φορές το χρόνο, ο Πιερ Φαν Γκρόστ, καπετάνιος ατμόπλοιου από τη Μπριζ, κάνει με ταφορές με τις δυο του μαούνες, το «Χελιδόνι» και το «Μελισσοφάγο», από το Βέλγιο στη Γαλλία. Η οικογένειά του αποτελείται από τη γυναίκα του, Γκριέτ, με το παρατσούκλι «Χελιδόνι», και τη Μάρτε, αδελφή της Γκριέτ, με το παρατσούκλι «Μελισσοφάγος». Στην καμπίνα του, ο Πιερ κάθεται μ' έναν άλλο άνδρα και μετράει τα διαμάντια που μεταφέρει κρυφά. Καταφθάνει ένας νέος πιλότος, ο Μισέλ Ζενεβέν. Οι δυο άνδρες τα πάνε καλά. Οι μέρες περνούν. Ο Μισέλ ελκύεται από τη Μάρτε, και ο Πιερ τού δίνει την άδεια να την παντρευτεί. Λίγο πριν τα σύνορα, ο Πιερ βουτάει το χέρι στο νερό, στο πλάι της βάρκας, και χαιδεύει την κρυψώνα όπου φυλάει τα διαμάντια. Ο Μισέλ τον βλέπει...

Το χελιδόνι και ο μελισσοφάγος (1920-1984, Γαλλία): μια ταινία που καταποντίστηκε από την εταιρεία παραγωγής της πριν κατορθώσει να βρει σανίδα σωτηρίας στις αίθουσες, άγνωστη για καιρό, πρόγονος της Αταλάντης, ένας κρίκος στη μακρά γαλλική παράδοση του cinéma fluvial που χάθηκε και ξαναβρέθηκε (*La Belle Nivernaise* του Epstein, *La fille de l'eau* και *Une partie de campagne* του Renoir, *Οι εραστές της γέφυρας* του Carax κ.ά.), μια ταινία με παράξενο και ευμετάβλητο ρυθμό, το αριστούργημα του Antoine που, εδώ, κατόρθωσε να ανυψώσει την εμμονή του με το ρεαλισμό στο επίπεδο των σπουδαίων νατουραλιστών (η σεκάνς όπου ο άνδρας βυθίζεται στο βούρκο, σπρωγμένος από ένα μακρύ κοντάρι με μυτερά αγκίστρια στην άκρη).

Bernard Benoliel, Serge Toubiana

Ο Serge Toubiana είναι ο νέος Διευθυντής της Γαλλικής Ταινιοθήκης.

Ο Bernard Benoliel είναι Υπεύθυνος του Τμήματος Πολιτιστικών Ανταλλαγών της Ταινιοθήκης.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, Πάυλος Ζάννος, 11:00

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Πριν αλλάξουν τα πράγματα / Antes que o tempo mude

του Luis Fonseca (Πορτογαλία, 2003)

Πόσο επιθυμούμε αυτό που παίρνουμε; Πόσο διαλέγουμε τις σχέσεις μας; Γιατί εξακολουθούμε να μένουμε κοντά σε ανθρώπους που δεν αγαπάμε πια; Στο γρίφο και τα αδιέξοδα των διαπροσωπικών σχέσεων είναι αφιερωμένο αυτό το χαμηλών τόνων ψυχόδραμα του Πορτογάλου Φονσέκα, το οποίο μέσα από ένα μωσαϊκό χαρακτήρων καταγράφει τη μοναξιά της ζωής στην πόλη. Κεντρική ηρωίδα της ιστορίας είναι η Λόρα, μια γυναίκα που προσπαθεί να ξεφύγει από τη μοναξιά της μέσα από τις συνευρέσεις της με ξένους, για να επιστρέψει τελικά στους δικούς της ανθρώπους και σε όσα την πονάνε. Στα δύο της παιδιά και τον σύζυγο της με τον οποίο συμβιώνει τυπικά μόνο, στον πατέρα της που επισκέπτεται συχνά, στη μητέρα της και στην αδελφή της, τον μόνο συγγενή της με τον οποίο έχει ένα δυνατό δέσιμο. Μέσα από τις συζητήσεις και τις αντιπαράθεσεις της Λόρα με την οικογένειά της, ο σκηνοθέτης βρίσκει την ευκαιρία να θέσει ερωτήματα που αφορούν τις βαθιές αλλά εξουσιαστικές οικογενειακές σχέσεις, την εξασθενημένη από το χρόνο και τη συνήθεια συζυγική επικοινωνία και τα συναισθηματικά αδιέξοδα που βιώνουμε στην επαφή μας με τα πρόσωπα που συνθέτουν τον άμεσο περίγυρο μας. Εκτός από μια δυνατή μελέτη χαρακτήρων, το *Before things change* αποτελεί μια θαυμάσια εξερεύνηση της γυναικείας ψυχοσύνδεσης και μια περιπλάνηση στα εσωτερικά τοπία της γυναικείας σκέψης, δοσμένη με αφαιρετικούς και ρεαλιστικούς τόνους. Η καρδιά της ταινίας χτυπάει στις ερμηνείες των ηθοποιών και ιδιαίτερα στις σιωπές τους, που ο Φονσέκα ξέρει να αποσπά με μοναδική φυσικότητα, γεγονός που μαρτυρά την καλλιτεχνική του καταγωγή από το χώρο του θεάτρου,

Στο γρίφο και τα αδιέξοδα των διαπροσωπικών σχέσεων είναι αφιερωμένο αυτό το χαμηλών τόνων ψυχόδραμα, το οποίο μέσα από ένα μωσαϊκό χαρακτήρων καταγράφει τη μοναξιά της ζωής στην πόλη

πριν ασχοληθεί με τον κινηματογράφο. Το αποτέλεσμα είναι ένα ληθινό, χωρίς φτιασίδα, πορτραίτο υπαρξιακής απόγνωσης, όπου μέσα από αισθήματα μετ' εμποδίων μπορεί να ανακαλύψει κανείς, σα αξίζει να αγαπάει.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 15:00

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Η Άννα και οι άλλοι / Ana y los otros

της Celina Murga (Αργεντινή, 2003)

Θέλοντας να αφηγηθεί την ιστορία του τόπου όπου γεννήθηκε, της μικρής επαρχιακής πόλης Patana, η σκηνοθέτης Celina Murga βάζει την ηρωίδα της, την 25χρονη Άννα, να επιστρέψει εκεί μετά από πολλά χρόνια απουσίας στο Μπουένος Άιρες, για να συναντηθεί με το παρελθόν, τις μνήμες και τα συναισθήματα της παιδικής της ηλικίας. Με αφορμή ένα πάρτι παλιών συμμαθητών, η ηρωίδα φτάνει στη γενέθλια πόλη. Στην αρχή της ταινίας τη βλέπουμε να συναντάει στο δρόμο παλιούς γνωστούς, να χαλαρώνει στην παραλία, μέχρι τη στιγμή που η ματιά της πέφτει σε μια φωτογραφία τοπικής εφημερίδας που υπογράφεται από τον παλιό της έρωτα, τον Μαρριάνο. Από αυτή τη στιγμή, η ηρωίδα θα ξεκινήσει την αναζήτηση του, με τη βοήθεια ενός οκτάχρονου αγοριού, σε μια περιπλάνηση όχι μόνο σε μέρη που έχει αφήσει πίσω της αλλά και στις εικόνες και εμπειρίες που έχτισαν τον τωρινό εαυτό της. Με αποφασιστική απλότητα, ζωντανά χρώματα και γλυκιά μελαγχολία, η σκηνοθέτης μας χαρίζει μια υπέροχη προσωπική εξομολόγηση για τη σημασία της επιστροφής στην παιδική μας ηλικία, προκειμένου να βρούμε νέες δυνατότητες προσέγγισης των πραγμάτων.

Μικρές νιφάδες / Danehaye rize barf

του Ali-Reza Amini (Ιράν, 2003)

Εξαιρετική ελεγεία πάνω στη μοναξιά και τη ζωή των ανθρώπων που ζουν σε δύσκολες συνθήκες αλλά και γλυκόπικρο buddy - monie, οι *Μικρές Νιφάδες* αποτελούν μια ευχάριστη έκπληξη από την παλέτα της ιρανικής κινηματογραφίας, ένα φορτισμένο συγκινησιακά ταξίδι στην ερημιά της ανθρώπινης ύπαρξης. Η γοητεία της ταινίας είναι οι δύο βασικοί της ήρωες, οι οποίοι έχουν δημιουργήσει έναν δικό τους κόσμο, όπου διάφορα παιχνίδια και αντικείμενα έχουν ουσιαστική σημασία για τη ζωή τους. Ένα σκλάκι, ένα ραδιόφωνο, ένα γυναικείο παπούτσι, η σιλουέτα μιας γυναίκας που συχνά βλέπουν ν' ανεβαίνει ένα απότομο μονοπάτι: όλα αυτά τρέφουν τη φαντασία τους και δίνουν νόημα στη ζωή τους. Μόνη διακοπή στην πομπή τους είναι ένας άνδρας πάνω σε μια μοτοσυκλέτα που τους φέρνει διάφορες προμήθειες, και μια ομάδα ανδρακωρύχων που έρχονται να δολέψουν για ένα διάστημα στο ορυχείο. Χρησιμοποιώντας τα σύμβολα και την αντίθεση του φωτός με το σκοτάδι, ο σκηνοθέτης φωτογραφίζει λυγικά την αίσθηση της σένανς αναμονής των δύο ηρώων του αλλά και της γκατάλειψης, όπου αδυνατεί να τρυπώσει η ελπίδα και η προσμονή για μια πιο φωτεινή ημέρα.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 18:30

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 23:00

Ο φυσιολογικός φόβος του ξαφνικού θανάτου

Barbara Albert, σκηνοθέτις της ταινίας *Σχεδόν νεκρή*

Πότε ήρθες σε επαφή με τη θεωρία του χάους και γιατί αποφάσισες να βασιστείς μια ταινία πάνω σε αυτήν;

Δεν βάσισα την ταινία στην σχέση "αιτίας - αποτελέσματος" αλλά έκανα ένα παιχνίδι με αυτό. Κάτι πολύ μικρό μπορεί να προκαλέσει κάτι πολύ μεγάλο· αυτό, όμως, είναι ένα κομμάτι μόνον της ταινίας. Για τη θεωρία του χάους έμαθα όταν ήμουν 16-17 χρονών, και δεν ξέρω πώς επανεμφανίστηκε στο φιλμ. Νομίζω ότι υπήρχε τόσο καιρό στο υποσυνείδητό μου. Η ταινία, πάντως, ασχολείται με την έρευνα για το νόημα της ζωής και της τάξης. Υπάρχει τελικά νόημα ή σύνδεσμοι μεταξύ των πραγμάτων που μας συμβαίνουν; Δεν έχω απάντηση και η απάντηση που έμεινε, σε μένα τουλάχιστον, είναι να αποδεχτώ τη ζωή, όπως ακριβώς είναι. Ζεις και πεθαίνεις, έχεις πολλά απρόβλεπτα ερωτήματα αλλά δεν πειράζει που δεν έχεις τη λύση. Πιστεύω ότι οι άνθρωποι έχουν ανάγκη από τάξη, οδηγίες, γιατί διαφορετικά βρίσκονται σε πλήρη χάος. Είναι σαν να περπατάς πάνω σε ένα λεπτό στρώμα πάγου· νιώθεις ότι είσαι στο όριο σου και ότι είσαι ενταγμένος σε μια δομή, αλλά ξαφνικά γλιστράς. Νομίζεις ότι έχεις τον έλεγχο των πάντων, αλλά δεν τον έχεις. Έτσι συμβαίνει και με την θεωρία του χάους, η οποία υποδεικνύει ότι δεν μπορείς να υπολογίσεις τα πάντα.

Αυτά διαπραγματεύεται η ταινία· το ότι ζούμε με τους φόβους μας και την ανασφάλειά μας. Ποια ήταν η αρχική σκέψη που έκανες για την ταινία; Ήθελα να μιλήσω για το θάνατο, και μάλιστα για τον ξαφνικό θάνατο. Όταν αρχίσεις να σκέφτεσαι το θάνατο, αναστατώνεσαι, παρ'όλα αυτά, για τα ατυχήματα που συμβαίνουν και ξαφνικά οι άνθρωποι χάνονται. Είναι παράξενο να γλιστράς από μια συνηθισμένη αεροσκάφη και να πεθαίνεις από ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα, όπως συμβαίνει στην ηρωίδα της ταινίας.

Η ζωή μας, είπες, δεν είναι στα χέρια μας. Το ίδιο συμβαίνει και με την ταινία; Μοιάζει λιγότερο απτή και περισσότερο "αφηρημένη"; Η ταινία είναι μια πλοκή αλλά με έναν δικό μου τρόπο, και όχι με τον συνηθισμένο. Μοιάζει με ένα παζλ, ένα μωσαϊκό. Υπάρχουν πολλοί χαρακτήρες και μια πλοκή για τον καθένα από αυτούς. Στην ταινία, πάντως, είναι κάτι, το οποίο δεν έχω ακόμη ξεκαθαρίσει· επιδρά διαφορετικά στον κάθε θεατή. Υπάρχει ι-

διαίτερη ατμόσφαιρα, το δικό μου υποσυνείδητο και οι συνειρήμοι. Κάποιος στην Αυστρία μου είπε ότι πρόκειται για μια μελέτη πάνω στη ζωή και το θάνατο. Είναι ένα δομημένο φιλμ, που ασχολείται με πολλά συστήματα, όπως τα reality παιχνίδια, ο καταναλωτισμός, η ψυχοθεραπεία κ.ά. Είναι όλα συστήματα, τα οποία, ίσως, υποδεικνύουν το πώς "λειτουργεί" η ζωή μας αλλά κατά τη γνώμη μου είναι όλα ψευδο-λύσεις· λύσεις που ουσιαστικά κρύβονται. Μπορεί κάποιος να μιλούν για "αφηρημένη" ταινία, αλλά στο κέντρο της βρίσκονται, πάντα, οι χαρακτήρες.

Αισθάνθηκες ότι χαϊδεύεις τους ήρωές σου, ή ένιωσες αποστασιοποιημένη από αυτούς;

Όχι, δεν είχα πρόθεση να αντιμετωπίσω τους ήρωες από απόσταση. Απλά όταν η κάμερα απομακρύνεται "μπαίνουν στο παιχνίδι" άλλα συναισθήματα, όπως οι ανασφάλειες, οι σκοτεινές σκέψεις μας... αλλά δεν είναι η δική μου απόσταση. Ήμουν υπερβολικά κοντά στους ήρωες μου. Είμαι κι εγώ μέλος της κοινωνίας και γι' αυτό στάθηκα κοντά τους.

Κατάφερες μέσω του φιλμ να συμφιλωθεις με την ιδέα του θανάτου;

Όχι. Πριν γράψω το σενάριο υπήρξαν 2-3 φορές που ξύπνησα το πρωί και ένιωσα κάπως παράξενα, διαφορετικά. Εκείνες τις φορές είπα στον εαυτό μου ότι δεν θα με πείραζε να πεθάνω. Γράφοντας όμως ήρθα πολύ κοντά στους χαρακτήρες και κατά συνέπεια κοντά στο θάνατο της ηρωίδας, με αποτέλεσμα να περάσω μια περίοδο με παράξενες φοβίες. Μετά την ταινία, επανήλθα στο "φυσιολογικό" φόβο που ένιωθα και πριν για τον θάνατο.

Αισιόδοξη ή απαισιόδοξη, ως χαρακτήρας;

Δεν είμαι άνθρωπος που θα έφτανε στην αυτοκτονία αλλά ούτε πιστεύω ότι όλα είναι μια χαρά. Είμαι ρεαλίστρια και αυτό σημαίνει ότι έχω διάφορες στιγμές. Ίσως και να είμαι τελικά αισιόδοξη, αφού πιστεύω ότι υπάρχει νόημα στη ζωή μας. Στο φιλμ υπάρχουν και οι δύο πλευρές. Υπάρχουν η σκοτεινή πλευρά και τα μεταφυσικά κομμάτια, αλλά και ένα πολύ ρεαλιστικό κομμάτι. Πιστεύω ότι όλοι μας θέλουμε κάποιες φορές να πιστέψουμε σε κάτι, αλλά μετά γινόμαστε πάλι ρεαλιστές και λέμε ότι όλη μας η ύπαρξη είναι μια πεζή χημική διαδικασία.

Υπάρχουν σχέδια για κάποια μελλοντική παραγωγή, αυτή τη στιγμή;

Θα αρχίσω να γράφω σε λίγο. Είναι πολύ σημαντικό για μένα να περάσω από μια συγκεκριμένη διαδικασία πριν περάσω στο γράψιμο. Θέλω πάντως να κάνω κάτι πιο απλό από το *Σχεδόν νεκρή*. Κάτι ρεαλιστικό, αλλά επικεντρωμένο πάνω στους χαρακτήρες, οι οποίοι θα είναι περισσότεροι δραστήριοι και θα θέλουν να παλέψουν για κάτι.

Συνέντευξη: Άρης Καβατζίκης

Ursula Strauss, ηθοποιός της ταινίας *Σχεδόν νεκρή*

Πώς ένιωσες όταν διάβασες το σενάριο;

Ήμουν ενθουσιασμένη, γιατί ήταν η πρώτη μου ταινία. Δουλέψαμε σκληρά πάνω στο concept της ταινίας, ακόμη και στο casting, από το οποίο πέρασα. Από τότε, ακόμη, ήμουν περίεργη για την εξέλιξη της ιστορίας. Διάβαζα λέξεις και σχημάτιζα εικόνες στο μυαλό και την καρδιά μου.

Εσύ, έχεις συμβιβάσει με την ιδέα του θανάτου;

Αντιμέτωπα το θάνατο δύο φορές. Στα 19 μου κρατούσα το χέρι της γιαγιάς μου την ώρα που πέθανε· δεν μπορούσα να το αντιμετωπίσω, ήταν πολύ δύσκολο. Σε κλάσματα δευτερολέπτου αλλάζει μια ισορροπία. Το δεύτερο περιστατικό ήταν ακόμη πιο σκληρό, γιατί ένας συγγενής μου αυτοκτόνησε. Η ιδέα του θανάτου επανέρχεται συχνά στο μυαλό μου· δεν φοβάμαι για το δικό μου θάνατο αλλά για εκείνο των αγαπημένων μου ανθρώπων. Έχω την εντύπωση ότι όταν κάποιος φεύγει αφήνει πίσω του τις αναμνήσεις, ή ότι με κάποιο τρόπο επανέρχεται στη σκέψη μας, ακόμη και για να μας προστατέψει. Είναι αυτό το μεταφυσικό κομμάτι που εμπεριέχεται στην ταινία της Barbara. Αφήνεις πίσω σου αισθήματα με το πέρασμά σου από αυτό τον κόσμο...

Το ταξίδι της επιστροφής στην παιδική ηλικία

Celina Murga, σκηνοθέτις της ταινίας *Η Άννα και οι άλλοι*

Ποια είναι, λοιπόν, η Άννα και ποιοι άλλοι οι άλλοι;

Η Άννα είναι η κοπέλα που επιστρέφει στη γενέτειρά της, μετά από 10 χρόνια. Έχει κάτι από μένα, όχι σε ό,τι αφορά την ιστορία της, αλλά τη διάθεσή της. Οι άλλοι, είναι οι υπόλοιποι κάτοικοι της πόλης.

Όταν επιστρέφει, πόσο διαφορετική είναι και νιώθει;

Μόλις επιστρέφει νιώθει πολύ διαφορετική από τους υπόλοιπους. Όπως, όμως, διαπιστώνουμε κατά τη διάρκεια της ταινίας, ουσιαστικά η Άννα δεν έχει αλλάξει τόσο πολύ, ή μπορεί να έχει αλλάξει μόνο εξωτερικά.

Έχει κερδίσει πράγματα η Άννα φεύγοντας από την πόλη, όπου γεννήθηκε, για ένα μεγαλύτερο αστικό κέντρο; Δεν ξέρω αν είναι σημαντικό για την ταινία, αλλά μάλλον εξέλιξε τον εαυτό της, κάνοντας μια καριέρα· αυτό, βέβαια, δεν το βλέπουμε. Το σημαντικό για μένα είναι αυτό που κερδίζει στο ταξίδι της επιστροφής της. Κατά κάποιο τρόπο «ενηλικιώνεται» μέσα από αυτό, γιατί πριν ήταν μια έφηβη.

Είναι, ουσιαστικά, το ταξίδι της ενηλικίωσής της.

Πόσο σημαντική είναι η συνάντησή της με το 8χρονο αγόρι;

Όταν έγραφα το σενάριο δεν είχα ακόμη συνειδητοποιήσει ότι το μικρό αγόρι την βοηθάει να βρει αυτό που ψάχνει. Τελικά αποδει-

κνύεται ότι αυτή η συνάντηση, που ουσιαστικά είναι και η αναβίωση των δικών της παιδικών χρόνων, τη βοηθάει να βρει τον εαυτό της.

Είπατε, προηγουμένως, ότι η Άννα έχει κάτι από εσάς. Κάνετε και εσείς κάποιο παρόμοιο ταξίδι επιστροφής στη γενέτειρά σας;

Η διαφορά μεταξύ της Άννας και της προσωπικής μου ιστορίας είναι ότι εγώ έχω μια πιο ρευστή σχέση με την πόλη, στην οποία γεννήθηκα. Επιστρέφω μία ή δύο φορές το χρόνο γιατί έχω συγγενείς εκεί. Επέλεξα όμως η Άννα να κάνει αυτό το ταξίδι στην

ταινία, μετά από αρκετά χρόνια, γιατί θα ήταν ένα πιο δυνατό στοιχείο. Στο πρώτο ταξίδι επιστροφής μου, πάντως, το οποίο έγινε μετά από 10χρονη απουσία μου, ένιωσα συναισθήματα παρόμοια με της Άννας. Ένιωσα ότι ναι μεν ανήκα εκεί, αλλά το μέρος είχε αλλάξει, εγώ είχα αλλάξει...

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι μια γυναικεία ταινία;

Όχι! Γιατί;

Γιατί αφορά μια γυναίκα και είναι φτιαγμένη από μια γυναίκα.

Όχι δεν πήρα συνειδητά μια τέτοια απόφαση. Πιστεύω ότι η ταινία αφορά τον καθένα. Γύρισα πολλά μέρη λόγω της ταινίας - Σαν Σεμπάστιαν, Τορόντο, Βενετία - και ήταν εντυπωσιακό το γεγονός ότι πολλοί άνθρωποι αναγνώρισαν στην Άννα κάτι από τον εαυτό τους.

Πιστεύετε ότι ένας άντρας θα έκανε την ίδια πορεία με την Άννα;

Δεν πιστεύω σε τέτοιου είδους διακρίσεις. Κάθε άλλος άνθρωπος θα αντιδρούσε διαφορετικά από την Άννα. Είναι μια καθαρά προσωπική ιστορία.

Στην ταινία σας υπάρχουν αναφορές, που θυμίζουν ταινίες του Ρομέρ και

του Κιαροστάμι. Θα θέλατε να το σχολιάσετε αυτό;

Όταν έφτιαχνα την ταινία πήρα κάποια στοιχεία από τις ταινίες του Ρομέρ, τον οποίο αγαπώ ως σκηνοθέτη. Μου αρέσει ο τρόπος της αντικειμενικής χρήσης της κάμερας. Επίσης οι διάλογοι στις ταινίες του, που είναι πολύ καθημερινοί, αλλά παρόλα αυτά σου επιτρέπουν να δεις κάτω από την επιφάνεια ώστε να καταλάβεις το βάθος των ηρώων. Σε ό,τι αφορά τον Κιαροστάμι δεν υιοθέτησα στοιχεία, αλλά μου λένε ότι ίσως κάποια στοχαστικά πλάνα, η διάθεση ή το tempo θυμίζουν τις ταινίες του.

Δουλεύετε πάνω σε κάποια καινούργια ταινία;

Γράφω ή καλύτερα κρατάω σημειώσεις. Παρατηρώ και καταγράφω εικόνες, μέρη, καταστάσεις, χαρακτήρες. Δεν συνδέονται μεταξύ τους, αλλά κάποια στιγμή θα αποτελέσουν την ιστορία που θα διηγηθώ. Ποτέ δεν σκέφτομαι μια ιστορία για να καθίσω έπειτα να την γράψω· δεν δουλεύω με αυτόν τον τρόπο.

Συνέντευξη: Άρης Καβατζίκης

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

MICHAEL SNOW ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ

One second in Montreal (17')

Μια συλλογή από χιονισμένα τοπία, όλα τους φωτογραφίες από πιθανές τοποθεσίες για ένα μνημείο στο Μόντρεαλ (και, επομένως, καθάρια μη «καλλιτεχνικές» φωτογραφίες) ακολουθούν η μία την άλλη για 22 λεπτά. Η ταινία είναι επιθετική, αλλά και υποβλητική. Είναι υπερβολικά στο όριο, στο σημείο που η εικόνα μιας πραγματικότητας προσφέρει ένα πιο στέρεο έδαφος για στοχασμό απ' όσα μια αφηρημένη εικόνα ή καμία εικόνα

(P. Adams Sitney, Michael Snow: A Survey)

Presents (90')

Η κάθετη γρατζουνιά πάνω στο σελιόλιον με την οποία ανοίγει το Presents, ανοίγει κυριολεκτικά μια ταινία μέσα στην ταινία. Δεν είναι η κάμερα που κινείται, αλλά ολόκληρο το πλατό, στην πρώτη από τρεις πρακτικές μελέτες της κίνησης της κάμερας. Στη δεύτερη, η κάμερα κυριολεκτικά εισβάλλει στο πλατό. Ένα κομμάτι πλεξιγκλάς μπροστά από το καροτσάκι συνθλίβει τα πάντα στο πέρασμά του, καθώς κινείται με μεγάλη ταχύτητα μέσα στο χώρο. Τέλος, αυτό το φορμαλιστικό τέρας τρυπάει τον τοίχο του πλατό και ακολουθεί μια σειρά από γρήγορα μονταρισμένα πλάνα, καθώς η κάμερα κάνει ζιγκ-ζαγκ μέσα από πεδία όρασης, μιμούμενη το μάτι της φύσης...

(Philip Monk, Art Express)

See you later/Au revoir (18')

Η δράση της ταινίας είναι η πεμπτούσια της απλότητας. Ένας άντρας (ο ίδιος ο Σνέου) σπκώνεται από το γραφείο του, βάζει το παλτό του, αποχαιρετά μια γυναίκα που δακτυλογραφεί σ' ένα γραφείο λίγο πιο κει, και φεύγει. Αλλά αυτό που σε φυσικό χρόνο διαρκεί 30 δευτερόλεπτα, έχει γυριστεί με βιντεοκάμερα (που χρησιμοποιείται για αργή κίνηση στις αθλητικές αναμεταδόσεις) κι έχει επεξεργαστεί περαιτέρω, πριν γίνει transfer σε φιλμ, ώστε να διαρκεί 18 ολόκληρα λεπτά. Το θέμα είναι επίτηδες καθημερινό, κι έτσι η υπερβολικά αργή κίνηση φέρνει στο φως λεπτομέρειες σπάνιας χάρης και ομορφιάς, που κανονικά δε θα τις βλέπαμε...

(Peggy Gale)

Corpus callosum (92')

Το μεσολόβιο είναι μια κεντρική περιοχή ιστού στον ανθρώπινο εγκέφαλο, που περνάει μηνύματα ανάμεσα στα δύο ημισφαίρια. Η ταινία Corpus Callosum αποτελείται από, απεικονίζει, δημιουργεί και εξετάζει διάφορα ανάμεσα: ανάμεσα στο τέλος και στην αρχή, ανάμεσα στο φυσικό και το τεχνητό, «ανάμεσα» στη μυθοπλασία και στο γεγονός, ανάμεσα στην ακοή και στην όραση, ανάμεσα στο 1956 και στο 2002. Είναι μια κωμικοτραγική ματιά στις κινηματογραφικές μεταβλητές.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, 17:00

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Το δειλινό / Gagoonan

του Μοχάμεντ Ρασούλφ (Ιράν, 2002)

Το 1998, ένας άντρας που εκτίει την ποινή του σε φυλακή του βορειοδυτικού Ιράν, παντρεύεται μια φυλακισμένη. Κάνουν μαζί ένα παιδί και, μετά από λίγο καιρό, στη γυναίκα δίνεται χάρη. Μερικούς μήνες αργότερα, αποφυλακίζεται και ο άντρας, και οι τρεις τους ξεκινούν μια νέα ζωή έξω από τη φυλακή. Εκεί, όμως, τους περιμένει μια σκληρή κοινωνία...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 13:00

Μιλγουόκι, Μινεσότα Milwaukee, Minnesota

του Άλαν Μίντελ (ΗΠΑ, 2003)

Ο Άλμπερτ κοντεύει τα τριάντα, αλλά η μαμά του εξακολουθεί να τον συνοδεύει στα διάφορα τουρνουά ψαρέματος, όπου ο Άλμπερτ έχει κερδίσει εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια σε βραβεία. Όταν η «περπατημένη» Τζούκι ο υποχόνδριος, έφηβος αδελφός της, Σταν, εμφανιστούν στο γραφικό προάστιο του Μιλγουόκι όπου μένει ο Άλμπερτ, θα πέσουν πάνω σε μια καταπληκτική ευκαιρία να γεμίσουν τις τσέπες τους...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 14:30

Βαδιά ανάσα / Nafas -e ameegeh του Παρβίζ Σαχμπαζί (Ιράν, 2003)

Δύο εικοσάχρονοι νεαροί με διαφορετική κοινωνική καταγωγή περνούν μαζί τις μέρες τους χωρίς να κάνουν τίποτε. Το κενό και η απελπισία τους ολοένα μεγαλώνουν. Και τότε, καθώς ο ένας βουλιάζει στην απόγνωση του, μια σπίδα ελπίδας φωτίζει τη ζωή του άλλου. Μια ταινία με θέμα τους ανθρώπους που δεν ξέρουν σε τι να ελπίσουν...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 15:30

Φονική ταυτότητα / Identity kills

του Σόρεν Βόιγκτ (Γερμανία, 2003)

Βγαίνοντας από το ψυχιατρείο, η 24χρονη Κάρεν προσπαθεί να ζήσει ξανά μια φυσιολογική ζωή. Ο φίλος της, Μπεν, εκμεταλλεύεται τις προσπάθειες της Κάρεν να τα κάνει όλα σωστά. Ταπεινωμένη, η Κάρεν αποφασίζει να γίνει κάποια άλλη, και προσπαθεί να υιοθετήσει την ταυτότητα μιας κοπέλας που γνώρισε τυχαία. Αλλά το σχέδιό της θα έχει τραγική κατάληξη...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 17:00

Τα μαγικά γάντια/Los guantes magicos

του Μάρτιν Ρέιτμαν (Αργεντινή, 2003)

Μια κωμωδία με ήρωα έναν επαγγελματία σφέρ, ο οποίος οδηγεί ένα πανάσχημο Renault 12 και ξαφνικά βρίσκεται αντιμέτωπος με έναν χωρισμό, με κλιματολογικές μεταβολές, με ξαφνικό πλουτισμό, με μαγικά γάντια, με πτώχευση, με δρομολόγια προς και από το αεροδρόμιο, με παραγωγές πορνογραφικών ταινιών, με μια νέα σχέση, με κρίσεις κατάθλιψης, με μετακομίσεις και αλλαγές εργασίας...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 18:00

Επιβίωση / Struggle

της Ρουθ Μάντερ (Αυστρία, 2003)

Οι πρωταγωνιστές της ιστορίας είναι μια γυναίκα, η Εύα, που έρχεται στην Αυστρία ως λαθρομετανάστis από την Πολωνία, αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον για τον εαυτό της και τη μικρή της κόρη - κι ένας άντρας, ο Μάρλιντ, ένας μεσήλικας βιεννέζος κτηματομεσίτης, που ναίει είναι οικονομικά εξασφαλισμένος, μέσα του, όμως, νιώθει άδειος...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 19:30

Σάνσα / Sansa

του Ζίγκφριντ (Γαλλία, 2003)

Η ταινία ακολουθεί τον Σάνσα καθώς ταξιδεύει ασταμάτητα. Είναι μονίμως στο δρόμο, πηγαίνοντας από την Ευρώπη στην Αφρική, κι από κει στην Ιαπωνία. Η γνωριμία του με τα διάφορα μέρη και τους κατοίκους τους είναι συχνά σύντομη, υπάρχει όμως μια φιλία που τον προσγειώνει: σε διάφορα μέρη συναντά τον Κλικ, έναν διακεκριμένο βιολιστή και μαέστρο...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 20:30

Εικοσιεννιά φοίνικες / Twentynine palms

του Μπρούνο Ντιμόντ (Γερμανία/Γαλλία, 2003)

Οι δύο πρωταγωνιστές ξεκινούν από το Λος Άντζελες για το εθνικό πάρκο του Twentynine Palms. Ο Ντέιβιντ είναι ένας χαλαρός και αδιάφορος Αμερικάνος, ενώ η συνταξιδιώτισσά του, Κάτια, έχει πιο απρόβλεπτη συμπεριφορά, και συχνά την πιάνει κατάθλιψη. Ο Ντέιβιντ μιλάει μόνο αγγλικά, και η Κάτια μόνο γαλλικά. Κατά συνέπεια, επικοινωνούν μέσα από το σεξ...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 22:00

Χαμένες αγάπες

Ταπείνωση / Devot

του Ίγκορ Ζαρίτσκι (Γερμανία, 2003)

Ο Χένρι προτείνει στη νεαρή πόρνη Άνια να μπει στο αυτοκίνητό του. Εκείνη δέχεται, κι ο Χένρι την πηγαίνει σπίτι του. Η Άνια κλέβει κάτι κι είναι έτοιμη να το σκάσει, όταν ο Χένρι τη σταματά στην πόρτα. Ενώ περιμένουν την αστυνομία, αποκαλύπτεται ότι η Άνια δεν είναι πόρνη κι έχει μια άλλη κρυφή ζωή.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 23:00

Μπαλέτο με σφαίρες / Bullet ballet

του Σίγγια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 1998)

Ο Γκόντα χάνει την από δεκαετίας αγαπημένη του, Κίρικο, η οποία αυτοπυροβολείται. Σοκαρισμένος από το θάνατό της, ο Γκόντα αρχίζει ενδιαφέρεται για τα όπλα. Ένα βράδυ, καθώς ριπλιανέται στους δρόμους μεθυσμένος, πέφτει πάνω σε μια συμμορία και ξυλοκοπείται. Θέλοντας να εκδικηθεί, οργώνει την πόλη ψάχνοντας να βρει ένα όπλο, πράγμα που τελικά αποτυγχάνει, καθώς δεν είναι και τόσο εύκολο...

Tsukamoto Spotlight - Cine Αριστοτέλειον, 23:30

Καλοσωρίσατε στη Σαγκάη Mudidi Shanghai

του Άντριου Τσενγκ (Κίνα, 2003)

Ο Άντριου Τσενγκ ερευνά κι αποκαλύπτει τις υποκουλτούρες της Σαγκάης, που τώρα είναι η πιο σιότερη και πιο ζωντανή πόλη της ηπειρωτικής Κίνας. Σκηνές «ντοκιμαντέρ» εναλλάσσονται, στιλιζαρισμένα, θεατρικά ταμπλό, καθώς η ταινία παλινδρομεί ανάμεσα στη μαύρη κωμωδία και σε μια εύδραυστη μελαγχολία.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 00:00

Μια ταινία υπέροχη σαν εφιάλτης

Igor Zaritzki

«Μόνο μη μου ζητήσεις να σου αφηγηθώ την υπόθεση της ταινίας!».

ΟΚ, αφήστε το σε μένα: η Ταπείνωση είναι ένα δράμα κλειστού χώρου, μια σύγκρουση μεταξύ δύο χαρακτήρων - του Χένρι και της Άνια, μιας νεαρής πόρνης που θα φιλοξενήσει στο σπίτι του. Στην πορεία θα αποδειχθεί ότι τα πράγματα δεν είναι όπως φαίνονται.

«Πρόκειται για μια ιστορία αγάπης, ενδιαφέρουσα κατά την γνώμη μου κι αρκετά σύνθετη. Υπάρχει σε μεγάλο βαθμό το στοιχείο του ρομπότ, ποτέ δεν ξέρεις τι θα γίνει στη συνέχεια. Θα έλεγα επίσης ότι μοιάζει με έναν εφιάλτη. Πολλές φορές ξυπνάς κατατρομαγμένος, δε μπορείς να θυμηθείς ακριβώς τι είδες, αλλά είσαι σίγουρος ότι ήταν πολύ έντονο. Ήθελα να κάνω ένα φιλμ που να μπορεί να ξαφνιάζει ανά πάσα στιγμή το κοινό. Οι περισσότερες ταινίες είναι μάλλον προβλέψιμες, μα πιστεύω ότι η δική μου είναι γεμάτη από εκπλήξεις κι ανατροπές. Αυτό οφείλεται φυσικά και στο πολύ καλό σενάριο, που έγραψα ο ίδιος (γελάει)!».

Άρα περιττεύει να τον ρωτήσω εάν θεωρεί ότι η αποστολή εξετελέσθη επιτυχώς. «Σίγουρα είμαι ικανοποιημένος, ποτέ όμως απόλυτα. Εμπλέκονται κι άλλα άτομα σε κάθε project, είναι γενικά μια πολύπλοκη υπόθεση. Σύμφωνα

με τα δικά μου κριτήρια πάντως, το ποσοστό της ικανοποίησής μου από το τελικό αποτέλεσμα είναι γύρω στο 80%, το οποίο είναι πολύ καλό. Από αυτήν την άποψη ξεπερνάω και το Σπλιμπεργκ περίπου 10 ποσοστιαίες μονάδες!».

Το δυσκολότερο κομμάτι της προετοιμασίας για την ταινία ήταν «αναμφισβήτητο η επιλογή των ηθοποιών. Οι ρόλοι ήταν πολύ δύσκολοι, τα 90 λεπτά μοιράζονται μόνο ανάμεσα σε δύο χαρακτήρες, και υπάρχουν πολλές συγκρούσεις, καυγάδες και σεξ. Οι ερμη-

νευτές μου λοιπόν θα πρεπε να είναι πραγματικά καλοί, οπότε η επιλογή τους μου πήρε περίπου 8 μήνες. Αλλά κι όταν τους βρήκα, προηγήθηκαν μακροσκελείς συζητήσεις σχετικά με τους ρόλους τους».

Η Ταπείνωση έχει κάνει σχεδόν τον γύρο του κόσμου: «Κάιρο, Σάο Πάολο, Σίδνεϊ... συνολικά 20 φεστιβάλ. Το ενδιαφέρον είναι ότι σε κάθε χώρα εντοπίζουν διαφορετικές επιρροές. Στην Αίγυπτο, για παράδειγμα, με ρωτούσαν αν έχω στοιχεία από αραβικά παραμύθια, όπως οι χίλιες και μία νύχτες, επειδή η ταινία περιέχει τρεις μικρές ιστορίες!».

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Ίσως ότι πιο απρόσμενο άκουσα από το Μάικλ Σνόου κατά την διάρκεια της απολαυστικής συνομιλίας μαζί του ήταν η ιδέα που στριφογύριζε στο μυαλό του για μια κινηματογραφική μεταφορά του πλατωνικού Πρωταγόρα! Θα ήθελε να τον απεικονίσει με μια κάμερα τοποθετημένη πολύ ψηλά, έξω από την δράση “σαν μια ματιά που τρυπώνει στο παρελθόν. Σα να βλέπουμε τα αστέρια, των οποίων βλέπουμε την εικόνα που είχαν στο παρελθόν”.

Michael Snow

Υπέρ της καθαρότητας του κάθε πεδίου

Κύριε Σνόου, θεωρείτε τον εαυτό σας ως έναν επαναστάτη της εικόνας;

Όχι, όχι, (γελάει) ίσως κάνω απλώς καινούρια πράγματα.

Νεωτεριστής δηλαδή;

Α, δεν ξέρω... να, πώς... συμβαίνουν οι άνθρωποι;

Γελάμε και οι δύο, και συμφωνούμε ότι γνωρίζουμε τη βιολογική πλευρά, μα αγνοούμε τη μεταφυσική.

Ίσως το τι είμαι οφείλεται στο συνδυασμό των δύο διαφορετικών κόσμων που με γέννησαν. Από τη μία ο πατέρας μου, σοβαρός Αγγλοκαναδός μηχανικός, και από την άλλη η μητέρα μου, μια εύθυμη φύση, μια Γαλλοκαναδή με ιδιαίτερο ταμπεραμέντο. Ο δυισμός αυτός πιστεύω ότι απεικονίζεται και σε πολλά έργα μου, τα οποία περιέχουν συνεχώς αντιθετικά ζεύγη. Μια ενδιαφέρουσα ερμηνεία είναι ότι το έργο μου βασίζεται στη διαφάνεια και την προβολή (transparency and projection) και σου δίνει την ευκαιρία να εμβαθύνεις οτιδήποτε θες μέσα σε αυτό.

Υπάρχει πάντως η πρόθεση να κάνετε κάτι καινούριο;

Δεν το έχω δουλέψει, δηλαδή δεν γίνεται από πρόθεση. Αν υπάρχει ένα νεωτεριστικό στοιχείο, απλώς βρίσκεται εκεί. Και η αλήθεια είναι ότι μου αρέσει.

Νομίζω ότι είστε από τα πλέον αρμόδια άτομα για να μου δώσετε την ορισμό του καλλιτέχνη.

(γελάει) Θέλει πολλή σκέψη. Αυτή είναι μια πολύ δύσκολη ερώτηση...

Ναι, αλλά ποιον θα μπορούσα να ρωτήσω;

Εμένα, υποθέτω! Μήπως τώρα σε κάλυψα (γελάει); Υποθέτω πως ο καλλιτέχνης παίρνει κάποιο υλικό, και το μετασηματίζει προς ένα, πρωταρχικά αισθητικό, αποτέλεσμα. Εξάλλου, η αισθητική είναι ελληνική λέξη, σωστά; Όπως άλλωστε και οι αρχαιότερες ορολογίες σε αυτά τα θέματα.

Πέρα από την αισθητική πτυχή, υπάρχει κάποιο ιδεολογικό φορτίο το οποίο προσπαθείτε να μεταδώσετε;

Δε θα το έλεγα. Δεν προσπαθώ δηλαδή να πω κάτι συγκεκριμένο στο κοινό μέσω του έργου μου. Επικεντρώνομαι στην αισθητική λοιπόν, και δημιουργώ στην ουσία οπτικές εμπειρίες.

Κατά την γνώμη σας, ποιο είναι το καταλληλότερο, ή καλύτερα το πιο προετοιμασμένο κοινό, για να δεχτεί το έργο σας;

Είμαι ανθρώπινο ον, οπότε νομίζω πως απευθύνομαι σε ανθρώπινα όντα! Τώρα αν κάποιος εξωγήινος πολιτισμός

εκτιμούσε επίσης με κάποιον τρόπο το έργο μου, δεν θα ήταν άσχημα (γελάει)! Καταρχήν τουλάχιστον, δεν θέτω περιορισμούς στο ποιος μπορεί να παρακολουθήσει μια ταινία μου. Το αν κάνω ταινίες για μένα ή για το κοινό είναι ζήτημα φιλοσοφικό, ορίστε ακόμα μια ελληνική λέξη! Πρέπει πάντως να ξεκινάς να δημιουργείς για τον εαυτό σου, εσύ είσαι το αρχικό κοινό της ταινίας. Δεν γίνεται να ταλαιπωρείσαι συνεχώς από ερωτήματα, όπως αν θα αρέσει αυτό το σημείο σε κάποιον ή αν θα το καταλάβει κάποιος άλλος. Έτσι κι αλλιώς, δε βρίσκω κάτι κακό στο να κάνει κάποιος μια ταινία που απευθύνεται σε μια συγκεκριμένη ομάδα θεατών, που μοιράζονται κάποια συγκεκριμένα πράγματα. Μια ταινία, ας πούμε, που θα αφορούσε μόνο τους Έλληνες. Οι δικές μου ταινίες πάντως, παρόλο που είναι καναδικές, είναι κατά κάποιον τρόπο λιγότερο «τοπικές». Δεν ξέρω πως ακριβώς να το θέσω, αλλά το γεγονός ότι απουσιάζουν οι διάλογοι καθιστά ευκολότερη την προσέγγιση του από ένα ευρύτερο κοινό. Στις ταινίες όπου κυριαρχεί ο διάλογος, είναι δύσκολο να μεταδοθεί το ακριβές αίσθημα στους θεατές μιας άλλης χώρας. Κι αυτό γιατί ο λόγος έχει πολλές παραμέτρους, που δε μπορούν να μεταφραστούν με έναν απλό υποτιτλισμό. Υπάρχουν κι άλλες ιδιαιτερότητες, όπως η χροιά της φωνής και ο ρυθμός της. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι όσο επικεντρώνεσαι στα πιο θεμελιώδη στοιχεία της κινηματογράφησης, τόσο το έργο σου γίνεται ίσως κατανοητό σε μεγαλύτερη κλίμακα. Οι μη ομιλούσες ταινίες μου λοιπόν χαρακτηρίζονται από μια οικουμενικότητα, κι αυτό είναι ένα συμπέρασμα στο οποίο μόλις κατέληξα!

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι είστε ένας καλλιτέχνης των τεχνών, πιστεύετε ότι υπάρχουν σύνορα ανάμεσα στις τέχνες;

Υπάρχουν σύνορα, κι αυτά έγκεινται στο διαφορετικό υλικό που χρησιμοποιείται σε κάθε τέχνη. Το πρωτογενές υλικό

“ Δεν πρόκειται για μια επιλογή που έχει θετικό ή αρνητικό χαρακτήρα, απλώς δε με ενδιαφέρουν προσωπικά οι αφηγηματικές ταινίες, όπως δε με ενδιαφέρει ούτε το θέατρο. ”

του κινηματογράφου είναι το φιλμ και μέσω αυτού εκφράζομαι. Πολλοί μου λένε, για παράδειγμα, ότι κάποιες ταινίες μου μοιάζουν με πίνακες, μα διαφωνώ. Οι ταινίες μου είναι φιλμ.

Σας έκανα αυτήν την ερώτηση παίρνοντας αφορμή από μια δήλωσή σας, ότι οι ταινίες σας φτιάχνονται από έναν ζωγράφο, οι πίνακές σας από έναν σκηνοθέτη...

Ω, ξέρω, μα έχω αποκηρύξει αυτήν την δήλωση! Από τότε που το είπα αυτό μετανιώνω πικρά (γελάει). Άλλωστε στο τέλος της συνέντευξης είχα τονίσει ότι εν μέρει συμβαίνει αυτό, αλλά κατά κύριο λόγο οι ταινίες μου γίνονται από έναν σκηνοθέτη, οι πίνακές μου από έναν ζωγράφο κι όλα τα άλλα αντίστοιχα. Όμως η άλλη δήλωση πέρασε απομωμένη στην ιστορία, ίσως γιατί σε πολύ κόσμο αρέσει αυτή η ιδέα του ανακατέματος των πάντων. Εγώ ίσα-ίσα θα έλεγα ότι είμαι υπέρ της καθαρότητας του κάθε πεδίου (αυτοχαρακτηρίζεται ως purist). Για να σου απαντήσω οριστικά, υπάρχουν σύνορα, ανεξάρτητα από την προσωπική μου γνώμη. Την ίδια στιγμή βέβαια λαμβάνουν χώρα και τεράστιες αλλαγές, λόγω των τεχνολογικών εξελίξεων. Έτσι εξελίσσεται και το μέσο της έκφρασης.

Έχετε μπει ποτέ στον πειρασμό να αφηγηθείτε απλώς μια ιστορία με τον παραδοσιακό τρόπο;

Δε νομίζω ότι με ενδιαφέρει κάτι τέτοιο. Δεν πρόκειται για μια επιλογή που έχει θετικό ή αρνητικό χαρακτήρα, απλώς δε με ενδιαφέρουν προσωπικά οι αφηγηματικές ταινίες, όπως δε με ενδιαφέρει ούτε το θέατρο. Το λέω αυτό γιατί πολλοί νομίζουν ότι αντιμετωπίζω απαξιωτικά αυτού του είδους οι ταινίες, ότι τις σνομπάρω.

Παρόλα αυτά πιστεύετε ότι έχετε επηρεάσει τους σκηνοθέτες ταινιών μυθοπλασίας;

Είναι αρκετά πιθανό, από τη στιγμή που προσπαθώ να δουλέψω με τους διάφορους τρόπους δόμησης του χρόνου. Γιατί αυτή είναι βασική έννοια στην δημιουργία μιας ταινίας, και το ζητούμενο είναι η εξερεύνηση πολλών εναλλακτικών που δε σχετίζονται με τη λογοτεχνία ή το θέατρο. Αυτές οι πηγές φυσικά είναι ο δεύτερος τροφοδότης μιας κινηματογραφικής αφήγησης. Ο διάλογος σε ένα βιβλίο μοιάζει αρκετά με τον ίδιο διάλογο μεταφερόμενο στην οθόνη. Εγώ ψάχνω τα στοιχεία που είναι απολύτως κινηματογραφικά, και το θεμελιώδες είναι ο χρόνος, αυτός σε συνάρτηση με το φως και τους ήχους.

Συνέντευξη: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Η ΕΡΤ
ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

EPT

www.ert.gr

Ο.Κ. ΕΡΤ

Οι μάρκες DEWAR'S, WHITE LABEL και ο HIGHLANDER είναι σήματα κατατεθέντα.

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία
και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία
γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου
συντροφιά με το Dewar's.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Γαμήλια νάρκη

του Δημήτρη Ινδάρε (Ελλάδα, 2003)

Τρεις μεγαλοαστοί μεσήλικες: Ο Θωμάς, η Λίλυ και ο Κώστας. Ο Θωμάς και η Λίλυ είναι παντρεμένοι, ενώ ο Κώστας είναι ο καλύτερος φίλος και συνεργάτης του Θωμά. Μάλιστα, ο Κώστας, παλιός εραστής της Λίλως, είναι ο άνθρωπος που ευθύνεται για τη γνωριμία τους. Ο Θωμάς και η Λίλυ βρίσκονται στον 7ο χρόνο του γάμου τους και τα πράγματα είναι δύσκολα γι' αυτούς: ο γάμος τους βρίσκεται σε κρίση και η αγάπη τους δείχνει να έχει εξαφανιστεί ανεπιστρεπτή. Παράλληλα, ο Κώστας αρχίζει να διατηρεί και πάλι σχέσεις με τη Λίλυ. Όταν ο αγχώδης, κλειστός και ανασφαλής Θωμάς δείχνει να υποχωρεί υπό το βάρος των προβλημάτων, ο κυνικός Κώστας του κάνει ένα «δώρο»: του στέλνει μια 23χρονη ρωσίδα πόρνη, την Ιρίνα, για να «χαλαρώσει». Στην πορεία, όμως, ο Θωμάς θα γνωριστεί με την νεαρή ιερόδουλο και θα αποφασίσει να τη σώσει από το πεζοδρόμιο. Της προσφέρει δουλειά ως γκουβερνάντα του μικρού αγοριού του και εκείνη εγκαθίσταται σπίτι του. Η έλευσή της στην οικογένεια θα αναστατώσει την ήδη ασθμαίνουσα σχέση του Θωμά και της Λίλως. Η Ιρίνα θα γίνει ο εξωτερικός παράγοντας που θα απορυθμίσει την εύθραυστη ισορροπία ανάμεσα στα τρία πρόσωπα του δράματος και θα αποκαλύ-

Η επώδυνη αφύπνιση ενός ζευγαριού από τη «γαμήλια νάρκη» του

ψει τα μυστικά και ψέματα που βαραίνουν τη ζωή τους. Δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του Δημήτρη Ινδάρε μετά τον βραβευμένο *Τσαλαπετεινό του Wyoming* (1995), είναι μια σπουδή χαρακτήρων με θέμα το σύγχρονο γάμο. Η ταινία είναι μια καλοστημένη «ακτινογραφία» ενός μοντέρνου παντρεμένου ζευγαριού. Ωστόσο, καθ' όλη τη διάρκειά της και ειδικά στο φινάλε-διακρίνεται μια υπολινθάνουσα σκληρή διάθεση, μια σχεδόν ειρωνική ματιά του σκηνοθέτη πάνω στις μοναχικές ζωές των ηρώων του.

Γ.Π.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 20:00

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Ένας κόσμος με οργισμένα θηλυκά

Δημήτρης Ινδάρε, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς γεννήθηκε η ιδέα για τη *Γαμήλια νάρκη*;

Τη μέρα που φέραμε στο σπίτι μας την πρώτη αλλοδαπή εσωτερική οικιακή βοηθό... Ξέρετε, κατακλυζόμαστε από καταστάσεις που δεν έχουμε το χρόνο να τις επεξεργαστούμε. Οι ανθρώπινες σχέσεις προϋποθέτουν εκπαίδευση, μύηση. Μετά τον ιλιγγο του έρωτα και τη μεγάλη δόξα του εγώ μας, όταν η σχέση «κάθεται» στην καθημερινότητα, αρχίζει ο αγώνας της κατίσχυσης ανάμεσα στα δυο φύλα να γίνεται σκληρότερος. Κάποτε οι ρόλοι ήταν μοιρασμένοι με τρόπο αδιαμφισβήτητο. Αυτό διευκόλυνε το χτίσιμο της σχέσης, υπήρχαν ασφαλιστικές δικλίδες. Οι τρόποι προσέγγισης του άλλου διδάσκονταν απ' τους ομόφυλους σε στρατόπεδα μεγάλης συσπείρωσης. Σήμερα ο κόσμος έχει γεμίσει με οργισμένα θηλυκά. Το μέτωπο των αρσενικών έχει σπάσει. Ο καθένας μονάχος του, προσπαθεί να τιθασέψει τον θυμό της συντρόφου του. Κάτι δεν κάνουμε καλά. Κι αυτές περιμένουν...

Η συγγραφή του σεναρίου σας δυσκόλεψε περισσότερο από τη σκηνοθεσία;

Στον κινηματογράφο που μου αρέσει, το σενάριο και η σκηνοθεσία πάνε μαζί. Πρόκειται για μια ενιαία σύλληψη: τότε μια εικόνα πετάγεται πιο μπροστά απ' τη χα-

ρακώματα των γραμμών, τότε κρυβόμαστε πίσω απ' τις γραμμές και τις αφήνουμε να μιλήσουν μόνες. ... Μ' ένα περίεργο τρόπο οι ταινίες δεν είναι δικές μας. Είναι ιστορίες που υπάρχουν και που εμείς τις κατεβάζουμε από κάπου στην οθόνη. Αλλιώς είναι φτιαχτές, στημένες, άδειες από ζουμί, από αλήθεια. Κι αυτό αποδεικνύεται στα γυρίσματα απ' τη δυναμική που αναπτύσσουν οι ιδιες σ' όλη τη διαδικασία της παραγωγής, όπου όσο εκβιαστικά κι αν ζητά ο δημιουργός να γίνει το δικό του, το όραμα στο τέλος ολοκληρώνεται στο περιθώριο του σχεδίου. Όλα τ' άλλα είναι για τους εγωτικούς, τα στούντιο και τις αυταπάτες.

Η πρώτη σας ταινία, *Ο Τσαλαπετεινός του Wyoming* πέρασε από τη Θεσσαλονίκη με διακρίσεις. Φιλοδοξείτε ότι το ίδιο μπορεί να γίνει και με αυτό το φιλμ;

Υπάρχει κάτι στο βλέμμα του θεατή όταν βγαίνει από την αίθουσα, όταν αυτό που έχει δει, του έχει αφήσει κάτι. Το ίδιο αυτό το κάτι υπάρχει και πιο πριν, όταν δουλεύοντας με τους συνεργάτες σου βλέπεις τα πράγματα να λειτουργούν, κι αυτούς να χαίρονται καταθέτοντας το δικό τους κομμάτι χωρίς τοιγκουνιές, χωρίς υστεροβουλία. Αυτό είναι επιτυχία, με την έννοια της ολοκλήρωσης. Είναι τα μικρά αστέρια στο πέτο σου, είναι τα τείχη που γκρέμισες για λίγες έστω μέρες, έστω για 1 ώρα και 20 λεπτά.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Φάνης Μουρατίδης, ηθοποιός

[...] Αυτό που με ιντρίγκαρε περισσότερο είναι η δυσκολία που έχει κανείς να αντιμετωπίσει στις σχέσεις του. Το πώς κάποιος κάποια στιγμή κινητοποιείται για να διεκδικήσει τη σχέση του. Ο Θωμάς φέρνει τη νεαρή ρωσίδα στο σπίτι του για να φέρει μια ομαλότητα στο στη σχέση του με τη γυναίκα του. Όμως, τα πράγματα αλλάζουν. Σε μια ταινία, όπως και στη ζωή, όλα είναι ανοιχτά, λειτουργούν κάπως ερήμην μας. Το δεύτερο που μου άρεσε ήταν η συνεχής ανατροπή μέσα στην οποία βρίσκεται ο ήρωας. Αυτό, βέβαια, ισχύει και για τους άλλους χαρακτήρες κι αυτό είναι, άλλωστε, και το πλεονέκτημα του σεναρίου.

[...] Είναι ένας άνθρωπος που αγαπά την οικογένειά του, όμως δε ξέρει τον τρόπο να τη διατηρήσει, διότι κι αυτός, όπως και χιλιάδες άλλοι, είναι εγκλωβισμένος μέσα στα προβλήματα της καθημερινότητας. Έρχεται, όμως, ένα σημείο ρήξης-στην προκειμένη περίπτωση η παραδουλεύτρα-και βγαίνουν στην επιφάνεια όλα τα προβλήματα που κάποιος κουβαλάει μέσα στα χρόνια μιας σχέσης. Όλοι μας, λίγο πολύ, που είχαμε μια μακροχρόνια σχέση ξέρουμε πως συσσωρεύονται οι πιέσεις και οι συμβάσεις.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Δημήτρης Παπαδημητρίου μιλά για τη μουσική της ταινίας

[...] Η *Γαμήλια νάρκη* είναι μια γλυκιά ταινία και είχε μια ίντριγκα μια μένα, καθώς είχαμε μια πρωταγωνίστρια που μιλάει ελάχιστα μέσα στην ταινία και έρχεται σαν ένας εκρηκτικός παράγοντας που δημιουργεί ανατροπές σε όλες τις σχέσεις. Ως ένα σημείο και με ευγενικό τρόπο, η ταινία είναι μια περιγραφή του πώς έχουν επιδράσει πάνω στην ελληνική κοινωνία όλοι οι ξένοι που έχουν έρθει να δουλέψουν εδώ και ζουν μαζί μας. Είναι μια ταινία εξαιρετικά ειλικρινής και βαθιά και μας κάνει να σκεφτούμε κι εμείς πολύ σοβαρά κάποια πράγματα για όλους τους κινδύνους στους οποίους μπορεί να πέσουμε, παγίδες ρατσισμού, εκμετάλλευσης, συναισθηματικής καμιά φορά.

[...] Η μουσική στην ταινία «παίζει» αρκετά. Ας πούμε όλη η πρώτη σεκάνς παίζει με τον τίτλο. Έκανα τη μουσική της σαν να είναι να ξεκινήσει μια ταινία πολεμικής δράσης ή κατασκοπευτική, διότι στην πραγματικότητα οι σχέσεις σε μια οικογένεια, σε ένα ζευγάρι, είναι ένας υπόγειος πόλεμος και ο γάμος κρύβει μια νάρκη εν υπνώσει που μπορεί να εκραγεί αν την πατήσεις. Και οι σχέσεις μεταξύ φίλων και αυτές έχουν μια τέτοια διάσταση. Έτσι λοιπόν όλη η πρώτη σεκάνς όπου παίζουν δύο φίλοι παίζει με τη μουσική που σας είπα. Είπα να παίζω με μια παραπλάνηση του θεατή ότι πρόκειται να δει μια κατασκοπευτική ταινία. Αμέσως μετά θα καταλάβει ο θεατής ότι παραπλανήθηκε, μπορεί να σκεφτεί όμως και γιατί έγινε αυτό, είναι ακριβώς για να δικαιωθεί και ο τίτλος και ο τρόπος που χτίστηκε η πλοκή της ταινίας.

[...] Στην ταινία η μουσική έχει και πρωτογενή λειτουργία. Υπάρχει μια περιπλανώμενη ομάδα μουσικών, προσφύγων, ανάμεσά τους υπάρχει και κάποιος που παίζει σημαντικό ρόλο στην ταινία καθώς είναι αυτός που με τη μουσική του και μ' ένα κομμάτι φλερτάρει την κοπέλα, την Ιρίνα, στο δρόμο. Το κομμάτι είναι περίεργο, ενώ είναι τζαζ αμερικάνικο έχει μέσα μια βαλκανική πλευρά και αντιπροσωπεύει το όνειρο όλων των ανθρώπων που έχουν έρθει από τις πρώην ανατολικές χώρες με στόχο την Αμερική, τον δυτικό τρόπο ζωής.

[...] Το μουσικό θέμα της Ιρίνας, της οικιακής βοηθού, είναι σαφέστατα βαλκανικό, έχει βέβαια επίτηδες ένα σημείο που μοιάζει με ελληνικό γιατί το θέμα είναι να δείξεις και το σημείο ταύτισης όχι μόνο τη διαφορετικότητα. Το θέμα μάλιστα επαναλαμβάνεται και σε μια σκηνή που δεν παίζει αυτή αλλά είναι κυρίαρχη, όταν εκείνη πια έχει φύγει από το σπίτι ενώ τους έχει «διαλύσει», αυτή ευτυχώς κι αυτοί μένουν με το πρόβλημα. Είναι, ας πούμε, το μουσικό θέμα που δείχνει την παρουσία της, ακόμα κι όταν αυτή δεν είναι εκεί.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Στο χάνι

του Γιώργου Μπακόλα (Ελλάδα, 2003)

Δυο άνθρωποι κάνουν μια ληστεία. Πίσω τους αφήνουν έναν νεκρό. Το όνειρο και η προσδοκία τους για μια νέα, καλύτερη ζωή είναι αυτό που τους παρακινεί, που τους κάνει αρχικά να μην υπολογίζουν τίποτα. Και το ταξίδι τους ξεκινάει. Στο δρόμο όμως θα έρθουν αντιμέτωποι με τη μοίρα τους. Τη μοίρα που όμως ποτέ δεν καθορίζει, αλλά ουσιαστικά κρίνει τις πράξεις τους. Ο ερχομός τους στο χάνι θα σημάνει και την τελική κρίση και λύτρωση, τόσο γι' αυτούς, όσο και για τους ανθρώπους που ενεπλάκησαν σε όλη την πορεία τους. Ο πρωτοεμφανιζόμενος Γιώργος Μπακόλας μιλά για θέματα διαχρονικά, επιλέγοντας συνειδητά την τοποθέτηση της ιστορίας τους σε μια εποχή ιδανική για να τονίσει τόσο συμβολικά, όσο και εικαστικά το μέγεθος όλων όσων θέλει να πει. Το όνειρο, η μοίρα, τα σύμβολα αποτελούν αναπόσπαστα στοιχεία της αφήγησης και μέσω αυτών να αφήσει το θεατή να βυθιστεί και να γίνει μέρος της ιστορίας.

Μια δημιουργία εικαστικά μαγική και θεματικά διαχρονική.

B. P.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 17:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Για έναν προσωπικό κινηματογράφο

Γιώργος Μπακόλας, σκηνοθέτης της ταινίας

Γιατί επιλέξατε μια ιστορία εποχής για να κάνετε την πρώτη σας ταινία; Οι ταινίες εμπεριέχουν τη ματιά μας για τον κόσμο όπως τον βλέπουμε εμείς σήμερα. Το ότι η ταινία είναι εποχής, αυτό είναι ένα πρόσχημα. Στην ουσία αυτό που αναζητούμε μέσα από μια ταινία είναι η συνείδηση για το σήμερα.

Ποιο ήταν το πρώτο ερέθισμα για την ιστορία;

Στον πυρήνα του σεναρίου υπάρχει μια αληθινή ιστορία, μια διήγηση. Στην ουσία αυτό είναι το σπέρμα της ταινίας. Από κει και πέρα η ανάπτυξη έγινε ψάχνοντας μέσα στην εποχή. Αλλά όλα αυτά είναι απλά μια αφορμή. Ειδικά σε έναν προσωπικό κινηματο-

γράφο αυτά που μας απασχολούν είναι μέσα μας και ψάχνουν να βρουν μια αφορμή για αν βγούνε προς τα έξω. Αυτό που μας κινεί είναι μια μνήμη του συναισθήματος για τον κόσμο, έτσι όπως τον αντιλαμβανόμαστε και η οποία ψάχνει να βρει μια δίοδο. Ωριμάζει μέσα μας ψάχνοντας να βρει μια δίοδο.

Ποιος είναι προσωπικός κινηματογράφος για σας;

Λέγοντας προσωπικό κινηματογράφο, εννοώ το κατά πόσο η αντίληψη που έχει κανείς για τον κόσμο μπορεί να είναι και αντίληψη άλλων ανθρώπων. Το πώς κοινωνούμε την αίσθησή μας για τον κόσμο γίνεται μέσω του τρόπου με τον οποίο κάνουμε μια ταινία. Εγώ μιλώ και για κάτι άλλο. Μιλώ για έναν κινηματογράφο που έχει τις αι-

τιάσεις του βαθύτερα εσωτερικά μέσα μας, στους ανθρώπους που τον δημιουργούν. Αυτό που η τέχνη ψάχνει να βρει είναι μια αναζήτηση του ιδεώδους. Όταν αυτή η αναζήτηση του αισθητικού, του ηθικού ιδεώδους περάσει σε μια καταγραφή, τότε μιλάμε για έναν κινηματογράφο που δεν έχει μια προσωπικές αναφορές. Αναλαμβάνει ένα ρίσκο, προσπαθώντας να είσαι συνεπής με τον εαυτό σου, το οποίο πολλές φορές σε φέρνει κόντρα στη μόδα, σ' αυτό που γύρω κυκλοφορεί. Αλλά νομίζω ότι αυτός είναι και ο μόνος τρόπος για να έχουν οι ταινίες την προσωπικότητά τους, να φέρουν την προσωπικότητα των ανθρώπων που τις κάνουν. Αυτό ίσως το θεωρήσει κανείς λίγο εγωιστικό αλλά αυτό είναι το παιχνίδι της τέχνης.

Ποιος ο ρόλος του ονείρου στην ιστορία;

Έχει να κάνει με μια βαθύτερη πεποί-

θηση ότι πέρα από τον ορατό κόσμο υπάρχει και ένας άλλος αόρατος που προσπαθούμε να τον ξεκλειδώσουμε. Αυτός ο αόρατος κόσμος κυλάει συνεχώς ανάμεσά στους ανθρώπους, ανάμεσα στις πράξεις τους, μέσα στην κοινωνία, μέσα στη ζωή των ανθρώπων. Στην ταινία διεισδύει μέσω των ασπρόμαυρων σκηνών, αλλά ουσιαστικά λειτουργεί διηγητικά σε όλη την ταινία πιστεύω. Εγώ δε θα ονόμαζα σύμβολα. Η ταινία, πέρα από τους προφανείς ήρωες, έχει άλλους τρεις: ένα άλογο, την εικόνα και το λεφτά. Αυτοί είναι ήρωες που έχουν δική τους ιστορία μέσα στην ταινία και καθορίζουν τη συμπεριφορά άλλων ανθρώπων. Και μέσω της συμπεριφοράς των ανθρώπων καθορίζονται και οι ίδιοι. Συμβαίνει, ότι συμβαίνει και σε έναν ήρωα.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρηγάς

Προτεραιότητα στο σινεμά

Δημήτρης Αλεξανδρόης, ηθοποιός

Έχετε παίξει σε πολλές ταινίες στον κινηματογράφο. Είναι κάτι που επιδιώκετε;

Ναι μεν αγαπώ πολύ το σινεμά, αλλά είναι και σύμπτωση να υπάρξει ένα σενάριο στο οποίο να ταιριάζεις και να σε θέλει για να κάνεις μια ταινία. Βέβαια για μια ταινία που θέλω να γυρίσω, διατίθεμαι να μη δουλέψω στο θέατρο. Μ' αρέσει να δουλεύω στο σινεμά και αν αγαπάς κάτι νομίζω ότι σου το ανταποδίδει. Κάναμε πάρα πολλές πρόβες πριν τα γυρίσματα για να συνεννοηθούμε για τι ακριβώς πράγμα είναι αυτή η ιστορία. Είναι κάτι πέρα από το σενάριο το οποίο διαβάσαμε. Κρύβει πράγματα τα οποία είναι μαγικά μέσα στην ιστορία, πράγματα πολύ ποιητικά που βγαίνουν με πολύ δουλειά. Αλλά με το Γιώργο τα πήγαμε πολύ καλά. Και παρά το γεγονός ότι ήδη έχω κάνει επτά ταινίες ως τώρα, αυτή ήταν από τις εξαιρετικές συνεργασίες για μένα. Χάρηκα δηλαδή πολύ αυτό τον ενάμιση μήνα γυρισμάτων. Ήταν φοβερή, πολύ δυνατή εμπειρία.

Πώς δουλέψατε για την απόδοση του ρόλου;

Έχει να κάνει με πολλά πράγματα, με τη φόρμα, με το ύφος, με το λόγο, αλλά όλα αυτά, γίνονται σιγά σιγά. Με τη δουλειά έρχεσαι σε επαφή με αυτό το συγκεκριμένο χρόνο στον οποίο εξελίσσεται η ιστορία. Η ταινία βέβαια μιλά για πράγματα τα οποία δεν έχουν ηλικία. Θα μπορούσε να είναι και σήμερα.

Τι σημαίνει για σας αυτή η ταινία;

Δε γίνεται μια ταινία εποχής με 50 εκατομμύρια. Είναι hand made. Είναι ένα πολύ μεγάλο κέρδος για την ταινία, το ότι δούλεψαν όλοι με όλη τους την ψυχή από το διευθυντή φωτογραφίας μέχρι τη σκηνογράφο. Ο κόσμος δεν είναι ανάγκη να γνωρίζει τον πόνο μας για να κάνουμε την ταινία, αλλά για μας το γεγονός ότι τόσο άνθρωποι τόσο απλόχερα και τόσο εγκάρδια μας βοήθησαν σήμαινε πάρα πολλά πράγματα.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρηγάς

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Δημήτρης Θεοκάρης μιλά για τη μουσική της ταινίας

Η συνεργασία μου με τον σκηνοθέτη της ταινίας άρχισε πολύ νωρίς, σχεδόν ένα χρόνο πριν την πραγματοποίησή της. Από πολύ νωρίς λοιπόν υπήρξαν οι πρώτες συζητήσεις σχετικά με τον στόχο, την αισθητική και τον τρόπο υλοποίησης της ταινίας. Ήμουν παρών σε όλα τα στάδια δημιουργίας της, από την αρχική ιδέα μέχρι και την δημιουργία της κόπιας zero. Πολύ γενικά, αυτό που μου ζητήθηκε από τον σκηνοθέτη ήταν η συμπύκνωση της ουσίας της ταινίας σε ένα μουσικό θέμα, το οποίο θα μπορούσε να λειτουργήσει διττά: Αφενός η μουσική των ονείρων, μουσική που θα «αγκάλιαζε» τους πρωταγωνιστές αφ' ημερέως και αφετέρου η μουσική της δράσης και της πραγματικότητας. Το δυσκολότερο πρόβλημα που αντιμετώπισα ήταν η επιλογή του βασικού θέματος της ταινίας. Έχω κάνει κι άλλες μουσικές για ταινίες και θέατρα και πάντα το μεγάλο πρόβλημα είναι να βρεθεί το θέμα που θα συμπυκνώνει τα στοιχεία που αποτελούν την ουσία της ταινίας όπως την αντιλαμβανόμαι εγώ. Στη συγκεκριμένη ταινία, το θέμα έπρεπε να έχει χαρακτήρα δραματικό αλλά και δυναμικό, να είναι εύληπτο αλλά όχι «εύκολο» και να τονίζει την αγωνία όχι της δράσης, αλλά της ψυχολογίας των ηρώων της. Το προσωπικό μου στοίχημα ήταν να κάνω τη μουσική της ταινίας βασισμένος αυστηρά σε ένα θέμα χωρίς να γίνω «βαρετός» ή προβλέψιμος. Δεν ξέρω κατά πόσο επετεύχθη, νομίζω σε μεγάλο βαθμό. Επίσης έπρεπε να κάνω μια αξιοπρεπή δουλειά με μέσα πενιχρά. Είναι απίστευτο το πόσο λίγο κόστισε αυτή η δουλειά παράλο που ηχογραφήθηκε σχεδόν αποκλειστικά (το 95%) με ζωντανή ορχήστρα (10 μουσικοί ζωντανά) και με ελάχιστη συμβολή υπολογιστή, σε κανονικό (και όχι home) studio. Τέλος, με αρκετό ρίσκο έγινε ο συνδυασμός της «κλασικής» ορχήστρας με το κατεχοχόν «ανατολίτικο» όργανο, το νέι.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Μια υπέροχη μέρα

του Ντίνου Μαυροειδή (Ελλάδα, 2003)

Ενα ηλιόλουστο πρωινό, μια υπέροχη μέρα» ξεκινάει στην Αθήνα. Οι ήρωες της ιστορίας, επτά άνθρωποι των οποίων οι ζωές είτε το γνωρίζουν είτε όχι διαπλέκονται, ξεκινούν για τις καθημερινές τους ασχολίες. Ένας σινεφίλ ταξιτζής, με πτυχίο γεωπονίας, οικονομική ευαισθησία και αμπελοσοφική διάθεση παίρνει στο ταξί του την Κλαίρη. Η Κλαίρη που ζει μια ασφυκτική, θλιμμένη ζωή, δουλεύει ως νοσοκόμα, φροντίζοντας μια ηλικιωμένη κυρία που έκει πέσει σε κώμα. Κόρη της κυρίας αυτής είναι η Άννα, μια νευρωτική τηλεπαρουσιάστρια, που σήμερα έχει γενέθλια, όμως συνειδητοποιεί ότι πρόκειται να χάσει τη δουλειά της. Στον τηλεοπτικό σταθμό όπου εργάζεται η Άννα, δουλεύει ως σεκιούριτι ο Δημήτρης, ο οποίος προσπαθεί να την αποπλανήσει για να κάνει καριέρα ηθοποιού. Την ημέρα των γενεθλίων της, η Άννα θα δεχτεί την επίσκεψη του Σεραφείμ, ενός μοναχικού καθηγητή, που είχε μεταφέρει με το ταξί του ο γεωπόνος ταξιτζής. Στενή συνεργάτις και φίλη της Άννας είναι η Πέλλη που προβληματίζεται για το αν θα προδώσει τη φίλη της αποδεχόμενη μια επαγγελματική πρόταση χωρίς εκείνη. Η Πέλλη είναι σε διάσταση με τον Αλέξη, έναν αφηρημένο αρθρολόγο, ο οποίος... κάνει το παιδί τους και περνάει τη νύχτα στο αστυνομικό τμήμα πλάι στον Μάκη, το σύζυγο της Κλαίρης. Για όλους αυτούς τους ανθρώπους, όταν παρέλθει η «υπέροχη μέρα», τα πάντα θα είναι διαφορετικά... Μια ταινία για την ανθρώπινη επαφή, τον ίλιγγο της καθημερινότητας, τις ελπίδες που άλλοτε διαφεύδονται κι άλλοτε γίνονται πραγματικότητα. Με έμφαση στο σενάριο και τις ερμηνείες, το φιλμ του Ντίνου Μαυροειδή εξερευνά τα πολύπλοκα αυτά πεδία με χιούμορ, ελαφρότητα, και συγκίνηση.

Μια ανάλαφρη σπονδυλωτή ταινία με φυσικό σκηνικό της σύγχρονης Αθήνας

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 22:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Αναζητώντας συνεργάτες

Ντίνος Μαυροειδής, σκηνοθέτης της ταινίας

Το *Μια υπέροχη μέρα* είναι το πρώτο σας φιλμ για το οποίο δεν είστε υπεύθυνος και για το σενάριο. Γιατί αυτή τη φορά επιλέξατε να δουλέψετε πάνω σε σενάριο άλλων;

Το σενάριο και κατ' επέκταση η ταινία είναι ένα μακροχρόνιο ταξίδι. Τι πιο ωραίο από το να ταξιδεύεις με φίλους και από τις συζητήσεις και τις ανταλλαγές απόψεων να δημιουργείται η συνεργασία που οδηγεί στη συλλογικότητα. Ένα ταξίδι, λοιπόν, όπου αναδεικνύονται η προσωπικότητα και οι ιδιαιτερότητες του καθενός, και όπου το «πρόγραμμα» σχεδιάζεται από κοινού και χωρίς ομαδοποιήσεις. Παρόλ' αυτά, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι στο *Σενάριο* συνεργάστηκαν στους στίχους οι Δ. Ιατρόπουλος και Γ. Ξανθούλης. Στο *Παράξενος Αγάπης* το σενάριο ήταν της φίλης Φρίντας Λιάππου-με δικές μου βεβαίως παρεμβάσεις. Και το *Μια υπέροχη μέρα* ξεκίνησε από μια δική μου ιδέα όπου προϋπήρχαν το θέμα και οι χαρακτήρες. Πάντα υπάρχει συνεργασία και πιστεύω ότι για ένα σκηνοθέτη οι παρεμβάσεις είναι αναπόφευκτες, αρκεί να μη πνίχουν στο «διαζύγιο»-διαφορετικά ποιος ο λόγος της συνεργασίας;

Αν' όλους τους χαρακτήρες της ταινίας, θα μπορούσατε να ξεχωρίσετε ποιες είναι οι πιο αγαπημένες σας;

Ήταν όλοι τους παιδιά μου». Παλιό θεατρικό έργο και κοινότητα απάντησης, που όμως ισχύει. Δεδομένου ότι σε κάθε χαρακτήρα υπάρχουν στοιχεία που αγαπάς και που ίσως α-

θέλητα αντανakλάς. Παρόλ' αυτά υπάρχει ένα πρόσωπο που δεν θα ήθελα να αποκαλύψω και που αποτελεί ερέθισμα για κάτι μελλοντικό. Γιατί και πάλι υπάρχουν μια ιδέα, μια ιστορία, ένας βασικός χαρακτήρας που αναζητούν συνεργάτες και που ελπίζω ότι μαζί τους θα ξεκινήσει ένα νέο ταξίδι.

Πόσο άλλαξαν τα πράγματα στον ελληνικό κινηματογράφο από το *Ευτυχισμένο πρόσωπο της Λεωνόρας* (1982) μέχρι τώρα, και πόσο αλλάξατε εσείς ως δημιουργός;

Είναι φυσικό σε 20 χρόνια να έχουν αλλάξει πολλά. Δεν ξέρω αν είναι για καλό και πού θα οδηγήσει. Η παραγωγή έγινε δυσκολότερη και πολύπλοκότερη. Το «θέαμα» και οι «τεχνικές» κυριάρχησαν επί των ιδεών σε πολλούς τομείς, όχι μόνο στον κινηματογράφο-βλέπε θέατρο-εικαστικά-πολυθεάματα. Και τελευταία ως «κράχτης», εισέβαλε η «κωμωδία». Χρειάζεται κόπος, δουλειά, και φαντασία όταν όλα έχουν ειπωθεί και όλοι οι τρόποι έχουν χρησιμοποιηθεί. Τα αριστουργήματα όλο και σπανίζουν. Το ζητούμενο είναι η λιτότητα, η απλότητα, η καθαρότητα. Χωρίς περιττά στολίδια. Το να θυμόμαστε πού και πού το αρχαίο «μέτρο» δεν βλάπτει. Λείπει, όπως λείπει και η ταπεινοφροσύνη, και με το τελευταίο δεν εννοώ την απλοϊκότητα. Φιλοδοξία και αλαζονεία είναι δύο διαφορετικά πράγματα.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Βλαδίμηρος Κυριακίδης, ηθοποιός

[...] Ερμηνεύω έναν ταξιτζή. Αν' ό,τι καταλαβαίνουμε μέσα από την ταινία-χωρίς να προλαβαίνουμε να δείξουμε τόσο πολύ αυτόν τον χαρακτήρα- αυτός ο άνθρωπος θα μπορούσε να έχει σπουδάσει, γι' αυτό έχει και φιλοσοφικές ανησυχίες, και προσπαθεί να δει μέσα από μια άλλη διάσταση τα πράγματα. Θέλει να μαλακώσει λίγο την ψυχική του ηρεμία απέναντι σ' όλο το θόρυβο και όλον αυτό τον καταπιεσμό των πληροφοριών που δέχεται, και έτσι αναγκαστικά δουλεύει σαν ταξιτζής. Εκεί βιώνει μια πραγματικότητα, έναν ρεαλισμό τον οποίο προσπαθεί να αναγάγει σε μια άλλη σφαίρα. Ψάχνει να δει κάπως διαφορετικά τα πράγματα, αλλιώς θα τρελαθεί. Δεν είναι γραφικός ταξιτζής, βλέπουμε πως είναι ένας χαρακτήρας που προσεγγίζει τη ζωή με ένα διαφορετικό μάτι-σχετα με το αν κάνει αυτό το επάγγελμα. Πάντως, η ανάγκη του για επικοινωνία είναι τεράστια, όπως είναι και όλων των ανθρώπων, άλλωστε.

[...] Ακριβώς επειδή τα οικονομικά οφέλη από τη συμμετοχή σε μια ταινία είναι απειροελάχιστα, αυτό που μπορείς να κερδίσεις είναι η χαρά ότι συνεργάστηκες με κάποιους ανθρώπους, γνώρισες καινούριους ανθρώπους, και ότι είχες στα χέρια σου ένα σενάριο, που, αν μη τι άλλο, το πίστεψες και πίστεψες ότι μπορεί να βγει κάτι καλό.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Δημήτρης Παπαδημητρίου μιλά για τη μουσική της ταινίας

[...] Ο Μαυροειδής βλέπει την ταινία του από μια απόσταση παράξενη. Του αρέσει να είναι σχολιαστικός με την ταινία του, μερικές φορές κυνικός, καυστικός και την τελευταία στιγμή να είναι ξανά αγαπησιάρης. Αυτόν το ρόλο έπαιξε και η μουσική, ουσιαστικά έδειχνε ποια είναι η διάθεση του σκηνοθέτη απέναντι στην εικόνα του. Αυτός είναι ένας απ' τους ρόλους που μπορεί να παίξει η μουσική, αλλά εγώ δεν έχω αντιμετωπίσει ξανά σε ταινία τόσο ολικά αυτή τη λειτουργία της μουσικής, δηλαδή να είναι από την αρχή μέχρι το τέλος το σχόλιο του σκηνοθέτη για τη σκηνή του.

[...] Ο Μαυροειδής είναι ένας άνθρωπος που χειρίζεται το μυαλό του και το λόγο του άψογα, αμέσως και γρήγορα μου έδινε να καταλάβω τι μουσική χρειάζεται. Για ό,τι ήθελε έλεγε δύο, τρία επιθέτα, ένα μόνο μπερδεύει πάρα πολύ, το επίθετο... μελατζούρικο. Το οποίο μάλλον προέρχεται από κάποια περιοχή της Ελλάδας ή εποχή που δεν γνώριζα, έτσι τον «ανάγκασα» να μου το μεταφράσει πολλές φορές. Ήταν το μελό και μελαγχολικό μαζί με πολλή υπερβολή αλλά και μια κρυμμένη αλήθεια.

[...] Περιμένει κανείς από τη μουσική μιας ταινίας να είναι επική, να βγάλει τα σουξέ, τ'ά'χω κάνει αυτά στο παρελθόν κατά κόρον κι αυτό που με ιντιγκάρει σε αυτήν την ταινία είναι ότι επρόκειτο για ένα εγκεφαλικό παιχνίδι και απευθύνονται στην ευφυΐα του θεατή για να καταλάβει ότι όλο αυτό το πράγμα γίνεται με μια διάθεση, όχι για να πείσουμε για την αλήθεια των συναισθημάτων ή τίποτα τέτοιο αλλά για να δείξουμε την οπτική γωνία μας πάνω στον κόσμο.

[...] Στην ταινία υπάρχει ένα τραγούδι βασισμένο σε ένα ποίημα του Μιχάλη Γκανά, που τραγουδάει μια εξαιρετική νέα φωνή, ένας νεότερος τραγουδιστής που λέγεται Ανδρέας Σμυρνάκης. Αυτό το ποίημα και ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζει την Αθήνα είναι η ματιά της μουσικής πάνω στην ταινία.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Guest List

- Costas BLATHRAS, Journalist
- Louiza Maria CHRISTOFILOU, Journalist
- Ekavi DOUMA, Actress
- Panayiotis EVAGGELIDIS, Writer
- Petros MARKARIS, Scriptwriter
- Charis PAPADOPOULOS, Film Director
- Vasilis SOURAPAS, Distributor
- Paschalis TSAROUCHAS, Actor
- Alexis PEZAS, Film Editor
- SIDERIS KOSTARIS
- Dimitris GEORGIU, Sound
- Isabella MAVRAKI, Film Director
- Olga CHATZI
- Irini VAHLIOTI, Film Director
- Dimitris EMANOUILIDIS
- Yorgos BAKOLAS, Film Director
- Silvyla KATSOURIDI, Producer
- Christos ALEXANDRIS, Cinematographer
- Kika KARABELA, Stage Designer
- Fotis SPYROS, Actor
- Nteri VAHLIOTI
- Dimitris CHARITOS, Film Critic
- Dimitra CHATOUPH, Actress
- Frida DASKALAKI, Cinema Dept.
- Dimitris FALIREAS, Employee of Ministry of Culture
- Konstantinos GIANNARIS, Film Director
- Alexandros KAKAVAS, Scriptwriter
- Vaso KARABETSOU, Cinema Department
- Lena KITSOPOULOU, Actress
- Nikos KOLOVOS, Film Critic
- Andreas MITSOU, Writer
- Yiannis PAMOUKIS, Make Up
- Yannis VASILIADES, Film Critic
- Manos ZACHARIAS, European Programs
- Yiannis LARDIS
- Filippos PLATSIKAS, Musician
- Marios IOANNOU, Actor
- Yiannis ZOUGANELIS, Actor
- Anestis CHARALABIDIS, Film Director
- Dimitris STERGIAKIS, Distributor
- EMI PETSIOU
- Thanassis ARVANITIS, Sound Engineer
- Andonis STERGIAKIS, Distributor
- Regina PANTELIDI, Actress
- Yota MILITSI, Actress
- Kyriakos KATZOURAKIS, Film Director
- Gogo BREBOU, Actress
- Nikos XITHALIS, Film Director
- Siamak ETAMANTI
- Kiro PAPAVALIOU
- Andreas THOMOPOULOS, Film Director
- Konstantinos EVGENIKOS
- Alkis PANAGIOTIDIS, Actor
- Vassiliki SPANOU, Producer
- Yiannis KARATZOGIANNIS, Actor
- Takis TSIRTSONIS
- Fotini PAPADOPOULOS, Actress
- Nikos GEORGAKIS, Actor
- Dimitris VAKIS, Scriptwriter
- Malamateria GOTSI, Actress
- Vasilis NIKOLOPOULOS, Musician
- Anna KOUTSAFTIKI, Actress
- Evi TSIRIGOTAKI, Journalist
- Michel KONTOU, Producer
- Takis ASIMAKOPOULOS, Actor
- Thanos SAMARAS, Actor
- Thodoros ADAMOPOULOS, President
- Aggelos ARGIROULIS, Technician
- Leuteris DANIKAS, Director
- Stefanos EFTHIMIOU, Sound
- Dimitris KASSOLAS, Writer
- Argiro MESIMERI
- Andonis PAPADOPOULOS, Film Director
- Ioanna PAPAGEORGIOU, Journalist
- Maria PAPANDREOU, Producer
- Yiannis SOLDATOS, Film Critic
- Dimitris SPENTZOS, Distributor
- Yorgos SPIROU, Scriptwriter
- Mariliza TOTOMI, Distributor
- Stathis VALOUKOS, Film Critic
- Yorgos XENARIOS, Writer
- Thekla KITTOU, Film Director
- Iro SIAFLIAKI, Film Director
- Yannis ECONOMIDIS, Film Director
- Dimitris DOUBOURIDIS, Journalist
- Nikos ELEFTHERIOU, Press - TV
- Andreas SINANOS, Cinematographer
- Spyros KOKKAS, Film Editor
- Marios ARISTOPOULOS, Musician
- Maria SKIADARESSI
- Grigoris PAPADOGIANNIS, Scriptwriter
- Polidifkis KIRILDIS, Cinematographer
- Nikos PANAYOTOPOULOS, Film Director
- Anna DIMITRIEVIC, Actress
- Nikos ANASTASOPOULOS

ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» στηρίζει την ελληνική ταινία.

εσείς;

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269

e-mail: info@gfc.gr www.gfc.gr

Μιλώντας με χαμηλόφωνη φωνή ο Aktañ Abdykalikov από την Κιργισία βρίσκεται σε αρμονία με τις εικόνες που σκηνοθετεί. Στην συνέντευξη που ακολουθεί αποκαλύπτει από πού προέρχονται οι εικόνες των ταινιών του: από τις αχανείς και ανεξερεύνητες στέπες της παιδικής ηλικίας και της εφηβικής ζωής. Αναφέρεται αναλυτικά στις σκηνοθετικές απόψεις και στην εμπειρία του με τους ερασιτέχνες ηθοποιούς. Και τέλος αποκαλύπτει την λατρεία και τον θαυμασμό του για την Ελλάδα και το Φεστιβάλ...

Aktañ Abdykalikov

Η ΑΦΟΡΜΗ

Οι ταινίες *Η κούνια*, *Ο θετός γιος*, *Μαϊμού* ξεκινούν από μια προσωπική αφετηρία. Όλοι οι καλλιτέχνες αυτό που προσπαθούν να κάνουν με το έργο τους είναι να απελευθερωθούν από τα συμπλέγματα τους: αυτό είναι το βασικότερο κίνητρο του κάθε καλλιτέχνη και επίσης αυτό κυρίως είναι που ωθεί κάθε σκηνοθέτη να κάνει μια ταινία. Τα περιστατικά που υπάρχουν στις ταινίες, τα επεισόδια της αφήγησης είναι συμβάντα και γεγονότα που έχω ζήσει. Είναι συναισθηματικές καταστάσεις που έχω βιώσει έντονα. Και το κίνητρο γι' αυτές τις ταινίες υπήρξε πάντα το να εκθέσω τα συναισθηματικά τραύματα της παιδικής και εφηβικής ηλικίας. Ο λόγος που έγινα σκηνοθέτης είναι ότι ήθελα να εκφράσω αυτά τα συναισθήματα. Όπως λέει και ο λαός στην χώρα μου: "είναι ένα απλό ταλέντο, το οποίο όμως δεν σ' αφήνει σε ησυχία". Πρέπει να εκφραστείς, πρέπει να απελευθερωθείς απ' όλα αυτά.

ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

Ξεκίνησα να γράφω ποιήματα, διηγήματα. Σπούδασα ζωγραφική. Αυτό είναι το επάγγελμά μου, τα εικαστικά είναι οι βασικές μου σπουδές. Αυτό που βρήκα στο σινεμά είναι ότι αποτελεί την εξέλιξη, τη συναισθηματική ολοκλήρωση όλων αυτών που έκανα πριν, όλων των προηγούμενων ενασχολήσεων μου. Η απουσία πολλών διαλόγων στις ταινίες μου οφείλεται επίσης στην ενασχόληση μου με τη ζωγραφική. Πιστεύω ότι το σινεμά είναι εικόνες και όχι διάλογοι. Μπορείς να καταλάβεις περισσότερα από μια εικόνα παρά από ένα διάλογο. Στην ψυχολογία σου δείχνουν μια εικόνα, ένα σχέδιο και απ' αυτό ο κάθε άνθρωπος μπορεί να φανταστεί διαφορετικά πράγματα. Όταν δίνεις στο θεατή διάλογους τότε του δίνεις κάτι συγκεκριμένο. Όμως όταν δίνεις εικόνα χωρίς διάλογους του προσφέρεις την ευκαιρία να φαντασθεί.

“Όπως λέει και ο λαός στην χώρα μου: “είναι ένα απλό ταλέντο, το οποίο όμως δεν σ' αφήνει σε ησυχία”. Πρέπει να εκφραστείς, πρέπει να απελευθερωθείς απ' όλα αυτά.”

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΕΣ ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Επειδή τα σενάρια των ταινιών μου είναι αυτοβιογραφικά και παρουσιάζουν τον εσωτερικό εαυτό μου, ο πιο κοντινός άνθρωπος που θα μπορούσε να δείξει όλα τα συναισθήματα που είχα βιώσει είναι ο γιος μου. Επίσης όταν ξεκίνησα να γράφω το σενάριο της ταινίας *Η κούνια* δεν υποψιαζόμουν ότι θα γινόταν τριλογία και γυρίζοντάς την είδα ότι με το γιο μου υπήρχε μια αυθόρμητη συναισθηματική συνεργασία. Έτσι μέσω του γιου μου προσπάθησα να παρουσιάσω τα συναισθήματα μου. Επιλέγω ερασιτέχνες ηθοποιούς εν μέρει λόγω του παρελθόντος μου στην ζωγραφική: θέλω να δείξω την πραγματικότητα, την αληθινή ζωή. Απλοί άνθρωποι όταν εμφανίζονται στην οθόνη δείχνουν μια πραγματική ζωή: εκεί ζουν, εκεί αισθάνονται, εκεί αγαπιούνται -έχουν όλα τα συναισθήματα του απλού ανθρώπου.

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

Στην ταινία *Ο θετός γιος* υπάρχει μια κοινότητα ενωμένη, συγκροτημένη. Αντίθετα στην ταινία *Μαϊμού* η κοινότητα έχει διαλυθεί, η οικογένεια έχει διαλυθεί. Αυτό δεν αποτελεί ένα κοινωνικό σχόλιο για το τι συνέβαινε εκείνη την εποχή στην Σοβιετική Ένωση. Μιλώ σ' αυτές τις ταινίες για τον εαυτό μου, για τον περίγυρο μου. Το παιδί-ήρωας στις τρεις ταινίες εξελίσσεται. Στην ταινία *Η κούνια* η κοινότητα είναι αόρατη, είναι σαν να μην υπάρχει. Ο ήρωας εκεί είναι σαν να ζει σ' ένα θερμοκήπιο, σ' ένα προστατευμένο κλειστό χώρο. Υπάρχει εκεί ο πόνος ψυχής του κεντρικού ήρωα που προκαλείται από τα συναισθήματα της απώλειας, από την απομάκρυνση των αγαπημένων προσώπων του. Στη ταινία *Ο θετός γιος* υπάρχει μια εξέλιξη του χαρακτήρα. Η ταινία (και ο ήρωας) θέτει ερωτήματα: Ποιος είσαι; που ανήκεις; από πού είσαι οι ρίζες σου; ποια είναι η οικογένειά σου; Η ταινία στήνεται πάνω σ' ένα ερώτημα: "που ανήκω εγώ ως προσωπικότητα, ως ηθοποιός;". Στην ταινία *Μαϊμού* ο ήρωας βρίσκεται στην εφηβεία, σε μια μεταβατική φάση της ζωής του: μπαίνει για πρώτη φορά στην κοινωνία, αρχίζει να έρχεται σε συνάφεια με πολλούς και διαφορετικούς ανθρώπους διαφορετικών ηλικιών, κοινωνικών τάξεων. Προσπαθεί ως έφηβος να ξεφύγει από την προστατευτική φωλιά της οικογένειάς: πετάς μόνος σου, προσπαθείς να φύγεις από την οικογένεια, ψάχνεσαι.

ΑΡΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΔΥΣΑΡΜΟΝΙΑ

Στην ταινία *Ο θετός γιος* προσπάθησα να δείξω την αρμονία ανθρώπου-φύσης, ανθρώπου-κοινότητας, ανθρώπου-οικογένειας. Υ-

πάρχει η ισχυρή αίσθηση της παράδοσης, υπάρχει η οικογένεια, η αλληλοϋποστήριξη. Είναι η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ. Το σκηνοθετικό στυλ θέλει να απεικονίσει την τέλεια εικόνα της παιδικής, προεφηβικής ηλικίας. Στην ταινία *Μαϊμού* προσπάθησα να δείξω ένα μέρος της ζωής στην Σοβιετική Ένωση και το τι ένιωθα μέσα σ' αυτή τη κοινωνία. Παρόλο που δεν υπάρχουν ακριβείς ενδείξεις της σοβιετικής κοινωνίας, κάποιος που έχει ζήσει σ' εκείνη την περίοδο μπορεί να βρει στοιχεία της: τα τραγούδια, οι συζητήσεις είναι ενδείξεις της Σοβιετικής εποχής. Εδώ δεν υπάρχει η τέλεια αρμονία της προηγούμενης ταινίας, υπάρχει δυσαρμονία του ατόμου και της κοινωνίας. Και αυτή η δυσαρμονία αντανακλά στο σκηνοθετικό ύφος της ταινίας.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ BESHKEMPIR;

Ο διεθνής τίτλος της ταινίας είναι *Ο θετός γιος*. Όμως ο πρωτότυπος τίτλος Beshkempir σημαίνει στην γλώσσα της Κιργισίας "πέντε γριές". Στην αρχή της ταινίας υπάρχουν γριές που προετοιμάζουν το νεογέννητο για την ζωή. Αυτό είναι ένα παραδοσιακό έθιμο της Κιργισίας: εκτελούν οι πέντε γριές μια σειρά από έθιμα για να μην ματιάσουν το μωρό, για να μην αρρωστήσει, να έχει καλή τύχη στην ζωή. Το "Beshkempir" είναι επίσης ένα παρατσούκλι στην τοπική γλώσσα, που στην ταινία έχει ο ήρωας. Επειδή η ακριβής μετάφραση δεν είναι κατανοητή για τους ξένους επιλέχθηκε ο τίτλος *Ο θετός γιος*.

ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΣΤΕΠΑΣ

Όλοι σκηνοθέτες προέρχονται από την ίδια γεωγραφική περιοχή και αυτό πιστεύω ότι είναι το μόνο κοινό που έχουν. Ίσως μια δυτική ματιά να βλέπει κοινά στοιχεία, όμως αν κάποιος τοποθετήσει ταινίες από διαφορετικές χώρες ή μια δίπλα στην άλλη τότε μπορείς να δεις διαφορές. Υπάρχουν πολλές διαφορές κυρίως στην ψυχосύνθεση του κάθε λαού, στη νοοτροπία, στην παράδοση. Και αυτό φαίνεται κυρίως στα παραδοσιακά τραγούδια των χωρών.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Νομίζω ότι θα πρέπει να είστε περήφανοι που ζείτε σ' αυτήν τη χώρα: είναι υπέροχη και καταπληκτική. Έχω έρθει για πρώτη φορά στην Θεσσαλονίκη το 1998. Τότε δεν υπάρχουν αυτές οι εγκαταστάσεις. Μου είναι ένα φεστιβάλ ευχάριστο, πολύ οικείο.

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας
Μετάφραση: Αλιόνα Σαμοϊλένκο

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (2310) 240.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (210) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

Kitchenbar

Όλα, εδώ ...μαγειρεύονται!

breakfast
lunch
coffee
dinner
long drinks

Το επίσημο
εστιατόριο του
44^{ου} Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

Αποθήκη Β' Λιμένας Θεσσαλονίκης
Τηλ: 2310 502241 Fax: 2310 502242

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ρακί) με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά, λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειρακές ελιές, απάκι και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας, μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο **0310 228 300**

Τσιμισκή

Μητροπόλεως

Εθν. Αμύντ.

Τσόπελα

Κ.Θ.Β.Ε.

44^{ος} ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ

Μοσχοφίλερο Μπουτάρη
και Αγιωργίτικο Μπουτάρη
Για σινεφίλ και όχι μόνο.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

ARROW/GRAPIS

Ανταλλακτικά / Rezervni deli

του **Damjan Kozole** (Σλοβενία, 2003)

Κεντρικά πρόσωπα της δραματικής κωμικής είναι ένα ζευγάρι νεαρών γυναικών που νοικιάζουν ένα διαμέρισμα σε μια μάλλον παράξενη πολυκατοικία. Οι ένοικοι της, εκκεντρικοί και γεμάτοι περιέργεια δείχνουν αδιάφοροι στην αρχή για τις δύο γυναίκες. Οι γείτονες τους είναι ένας γιατρός που κάνει παράνομα εγχειρήματα στη σοφίτα και ο γιος του, μια νεαρή πόρνη που μένει στο ισόγειο, ένας μισότρελος βετεράνος του εμφυλίου πολέμου, ένας συνταξιούχος που κρύβει την σε αποσύνθεση πεθαμένη γυναίκα του για να εισπράττει την σύνταξη της και τέλος το ζευγάρι των ιδιοκτητών με τον γιο τους. Πραγματικός δυνάστης της πολυκατοικίας και κυρίαρχη του χώρου η αδιάκριτη μεσήλικας ιδιοκτήτρια γεμάτη περιέργεια θα παρακολουθήσει τις δύο νεαρές γυναίκες και θα εισβάλλει στην προσωπική τους ζωή. Ότι θα αντικρίσει θα τη σοκάρει και η αντίδραση της θα προκαλέσει μια αλυσιδωτή έκρηξη γεγονότων με τραγική κατάληξη. Περιτριγυρισμένες από μισαλλόδοξους, οργισμένους μικροαστούς οι δύο νεαρές γυναίκες μοιάζουν απελπιστικά αβοήθητες και τραγικά μόνες.

Τις αναστατώσεις που προκαλεί ένας ανορθόδοξος έρωτας έχει στο κέντρο του αυτό το σκοτεινό και απαισιόδοξο νέο -νουάρ από την Κροατία.

Προσπριζόμενος από την εξαιρετική υποκριτική των ηθοποιών ο 27χρονος σκηνοθέτης δημιουργεί μια ατμόσφαιρα μυστηρίου, αξιοποιώντας όλα τα αισθητικά διδάγματα του αμερικανικού νουάρ, των ταινιών τρόμου και των μουσικών βίντεο κλιπ. Κινηματογραφεί την πολυκατοικία ως την επικράτεια του εκκεντρικού, ως ένα τοπίο τρόμου. Απεικονίζοντας με αισθησιασμό τις ερωτικές σκηνές ανάμεσα στις δύο γυναίκες, ο σκηνοθέτης παρακάμπτει την προκλητικότητα και εστιάζει στις εντάσεις που προκαλούνται από τον ανορθόδοξο έρωτα τους. Θέτει τις νεαρές γυναίκες στο κέντρο και δημιουργεί μια αντίθεση που στη συνέχεια –και λόγω της αποκάλυψης του ερωτικού τους προσανατολισμού– εξελίσσεται σε σύγκρουση και τέλος σε τραγωδία.

Δεύτερη ταινία του σκηνοθέτη – η πρώτη *Η ταμίας θέλει διακοπές* είχε προβληθεί σε προηγούμενο Φεστιβάλ – βραβεύτηκε στο εθνικό Φεστιβάλ της Ρίφα Κροατίας και είναι υποψήφια για Όσκαρ.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τσινές, 20:30

Damjan Kozole

[...] Διαβατήρια και βίζες είναι απλώς τυπικότητες γι' αυτούς που μπορούν να τα έχουν. Όμως για κάποιον που δεν μπορεί να τα αποκτήσει είναι κάτι από το μακρινό διάστημα. Το 2000 η αστυνομία της Σλοβενίας συνέλαβε περίπου 36 χιλιάδες παρανόμους πρόσφυγες που κατευθυνόταν προς την Ιταλία και την Ευρώπη. Ήταν από την Αφρική, τις χώρες της Ασίας, από τις διαφορές χώρες της Σοβιετικής Ένωσης, το Πακιστάν, το Αφγανιστάν και την Κίνα. Επίσης ήταν Κούρδοι, Αλβανοί, Μακεδόνες (από τα Σκόπια)...

[...] Αν λάβουμε υπόψη μας ότι μόνο το ένα τέταρτο συλλαμβάνεται τότε μπορεί κάποιος να καταλήξει σ' ένα νούμερο σχεδόν 150 χιλιάδων παρανόμων που κάθε χρόνο προσπαθούν ή τελικά κατορθώνουν να διασχίσουν την Σλοβενία! Αυτό σημαίνει ότι κάθε μέρα περίπου 400 παράνομοι μετανάστες δοκιμάζουν την τύχη τους! Ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, πολλά χρήματα για τους λαθρέμπορους και πολλές ανθρώπινες μοίρες. [...] Το Krsko είναι η πατρίδα μου, μια μικρή πόλη κοντά στα σύνορα με την Κροατία που είναι γνωστή για το εργοστάσιο πυρηνικής ενέργειας, τη χαρτοβιομηχανία και τους αγώνες ταχύτητας αυτοκινήτων. Και επίσης για το υψηλό δείκτη ανεργίας. Η ταινία *Ανταλλακτικά* είναι μια ταινία για δύο ασήμαντους λαθρεμπόρους, δύο παρανόμους μεταφορές από το Krsko και για πολλούς παρανόμους πρόσφυγες.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Εμigrάντες / Emigranti

των **Ivailo Hristov, Ludmil Todorov** (Βουλγαρία, 2002)

Τρεις φίλοι, άνεργοι, βιοπορίζονται από περιστασιακές δουλειές που κάνουν. Ο Μυρο θέλει να γίνει συγγραφέας, όμως σε μια απροσδόκητη εξέλιξη η γυναίκα του θα τον βρει στο κρεβάτι με την καλύτερη της φίλη. Ο Υγιρί ζει με την αδελφή του και αντιμετωπίζει τα προβλήματα μιας αταίριαστης συγκατοίκησης. Τέλος ο Σπερ, χωρίς μόνιμη διαμονή, προσπαθεί να κερδίσει τον έρωτα της Ελλα, αλλά αυτό που τελικά κατορθώνει είναι να εξασφαλίσει την αποπαιδεία της μητέρας της. Αντιμέτωποι με τα προβλήματα αυτά οι τρεις φίλοι αργά ή γρήγορα θα βρουν νέες ισορροπίες στην ζωή τους: ο Μυρο θα καταπραΰνει τον πόνο της γυναίκας του, ο Υγιρί θα αποφασίσει να γίνει αστυνομικός και τέλος ο Σπερ αφού γνωρίσει την απόρριψη της αγαπημένης του θα κάνει έρωτα με την μητέρα της...

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, Cine Αριστοτέλειον, 17:00

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Η

Goran Radovanovic, σκηνοθέτης της ταινίας *Casting*

Ποια είναι η κεντρική ιδέα της ταινίας σας;

Η ιδέα της ταινίας είναι να φανεύει η κατάσταση της σερβικής κοινωνίας. Διαλέγω με αυτόν τον τρόπο να πω εύκολα την ιστορία μέσα από διάφορους χαρακτήρες. Όλη η ιστορία είναι για ένα κάστινγκ τηλεοπτικού διαφημιστικού για γυναικεία εσώρουχα. Οι χαρακτήρες αυτοί κάνουν τα πάντα για να κερδίσουν χρήματα, ότι κι αν σημαίνει αυτό. Στην ουσία παρουσιάζεται ο τρόπος με τον οποίο βλέπω εγώ την κατάσταση στη χώρα μου.

Γιατί συμπεριφέρονται έτσι οι άνθρωποι;

Γιατί έτσι είναι η ζωή. Θέλουν να βρουν το εισητήριο για τη ζωή, δηλαδή να επιβιώσουν. Είναι διαφορετικοί χαρακτήρες και έτσι προσπαθούν ο καθένας με διαφορετικό τρόπο.

Πώς αντέδρασε το κοινό της Σερβίας για το ντοκιμαντέρ σας;

Η ταινία δεν έχει προβληθεί στη Σερβία. Παίχτηκε στο Λοκάρνο, στο Σεράγεβο και μετά από εδώ πάει στο Άμστερνταμ.

Πιστεύετε ότι είναι σκληρή αυτή η ταινία;

Πάντα προσπαθώ να κάνω σκληρές ταινίες. Ίσως αυτή να είναι η πιο δυνατή απ' όλες.

Γιατί έχετε επικεντρώσει το ενδιαφέρον σας στα ντοκιμαντέρ;

Γιατί η ζωή έχει πολύ μεγαλύτερη φαντασία από τη μυθοπλασία.

Θέλετε να πείτε κάτι με τις ταινίες σας;

Δεν ξέρω αν θέλω να πω κάτι, απλά θέλω να κάνω ταινίες. Να κάνω τους ανθρώπους να μάθουν για τα προβλήματα γύρω τους.

Συναντήσατε κάποιες ιδιαίτερες δυσκολίες στα γυρίσματα;

Σε κάθε ταινία υπάρχουν δυσκολίες. Ειδικά όταν έχεις να κάνεις με ανθρώπους που πρέπει να εκθέσουν την προσωπική τους ζωή. Είναι δύσκολο να πραγματεύεσαι τόσο ευαίσθητα θέματα.

Πόσο κράτησαν τα γυρίσματα;

Στο σύνολο, για όλα τα στάδια, τρεις μήνες.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάκη

Μιλήστε με Χρονοκάρτα από οποιοδήποτε σταθερό τηλέφωνο...

... και κερδίστε μέχρι και 22% δωρεάν χρόνο ομιλίας και χαμηλότερη χρέωση μέχρι και 93% σε σχέση με τα καρτοκινητά*

Χρεώστε την κάρτα και όχι το τηλέφωνο
Χρησιμοποιήστε τη Χρονοκάρτα σε οποιοδήποτε σταθερό τηλεφωνικό αλυσίδα ή καρτοτηλέφωνο.
Μιλήστε από όπου κι αν βρεθείτε
Χρησιμοποιήστε τη Χρονοκάρτα για αστικές, υπεραστικές, διεθνείς και προς κινητά κλήσεις στην Ελλάδα και σε 40 ακόμη χώρες, εξοικονομώντας συνολικά...

Επικοινωνήστε εύκολα και γρήγορα
Πληκτρολογήστε 807 11 22, τον αριθμό της κάρτας σας (ζωπά) και τον αριθμό που επιθυμείτε να καλέσετε.
Εμφανίζονται τις οδηγίες χρήσης που συνοδεύουν τη Χρονοκάρτα για κλήσεις από τα εξωτερικά.
Ενημερωθείτε ανά πάσα στιγμή για το διαθέσιμο υπόλοιπο που σας αντιστοιχεί.

* Για κλήσεις προς σταθερά τηλέφωνα (αστικές, υπεραστικές, διεθνείς) με τρέχουσες στις 10/05/2003

ΟΤΕ ΧΡΟΝΟΚΑΡΤΑ
...μιλήστε, απ' όπου κι αν είστε!

Για να την αποκτήσετε: Επισκεφθείτε το Δίκτυο Καταστημάτων ΟΤΕ ή ζητήστε την στα περίπτερα σε όλη την Ελλάδα

Η πτώση του Οτράρ / Gibel' Otrara

του **Ardak Amirkulov** (Καζακστάν, 1991)

Η αφήγηση διαδραματίζεται στις αρχές του 13ου αιώνα. Εκείνη την εποχή η περιοχή της Κεντρικής Ασίας είχε μόλις κερδίσει την ανεξαρτησία της από τους Άραβες και τους Τούρκους. Όλη η περιοχή ελέγχονταν από το Σάχη Μωκάμεντ ο οποίος είχε εγκαθιδρύσει μια χαλαρή συμμαχία μεταξύ των κυριοτέρων πόλεων της περιοχής (Μπουκάρ, Τάράζ, Οτράρ). Το ισλαμικό κράτος του Χορέτζ (όπως ήταν γνωστό) γρήγορα έγινε στόχος της ανερχόμενης δύναμης της περιοχής του Τζενγκίς Χαν και των Μογγόλων του, οι οποίοι τελικά κατέκτησαν το Χορέτζ το 1221.

Ένα ιστορικό έπος και μια από τις αγαπημένες του **Martin Scorsese**, η ταινία καταγράφει μια αμφιλεγόμενη περίοδο στην μεσαιωνική ιστορία της Κεντρικής Ασίας.

Όμως μια πόλη της περιοχής αντιστάθηκε επί έξι μήνες στη πολιορκία των Μογγόλων: η πόλη αυτή ήταν το Οτράρ. Το πρώτο μέρος της ταινίας έχει ως κεντρικό ήρωα του Ανζού, τον επανομαζόμενο "Βέλος του Αλλάχ", ο οποίος στέλνεται από τον κυβερνήτη του Οτράρ, Καϊρχάν ως κατασκοπός στους Μογγόλους. Επιστρέφοντας προσπαθεί να προειδοποιήσει τον Σάχη Μωκάμεντ και τον Καϊρχάν για την απειλή. Ωστόσο ο στρατός της πόλης στέλνεται σε εκστρατεία στην Βαγδάτη. Το δεύτερο μέρος περιγράφει τα της πολιορκίας της πόλης, το μάταιο αγώνα του Καϊρχάν και των μαχητών του, όπως του Ανζού, να αντισταθούν στους εισβολείς, και τέλος το μαρτυρικό θάνατο και τα βασανιστήρια που υπεβλήθη ο Καϊρχάν.

Η ταινία είναι γεμάτη αναφορές σε σκηνοθέτες όπως ο Αντρέι Ταρκόφσκι (η σκηνή της εκτέλεσης του Καϊρχάν είναι φόρος τιμής στον *Αντρέι Ρουμπλιόφ*), ο Ακίρα Κουροσάβα και ο Sergio Leone. Απαφύγοντας τους εξωτερικούς χώρους, ο σκηνοθέτης δημιουργεί μια κλειστοφοβική ατμόσφαιρα όπου κυριαρχούν το σκοτάδι και οι σκιές.

Η ταινία γυρίστηκε την περίοδο της πτώσης της Σοβιετικής Ένωσης και η ιστορία που αφηγείται αποτελούσε ένα θέμα ταμπού για χρόνια. Το σενάριο της γράφτηκε από τον Αλεξέι Γκέρμαν και την γυναίκα του. Βραβεύτηκε με το βραβείο της FIPRESCI στο Φεστιβάλ Λοκάρνο (1991).

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 13:00

Εκδίκηση / Mest'

του **Ermek Shinarbaev** (Καζακστάν, 1990)

1915. Ένα μικρό χωριό της Κορέας. Ένας δάσκαλος σε μια έκρηξη παραλογισμού σκοτώνει μια μικρή του μαθήτριά. Βυθισμένος στη θλίψη και το πένθος ο πατέρας του κοριτσιού, Τσάι, ορκίζεται να εκδικηθεί. Πηγαίνει στην Κίνα για να βρει το δολοφόνο και μετά από δέκα χρόνια συνεχών περιπλανήσεων τον εντοπίζει. Εκεί ακούει την πρόβλεψη μιας νεαρής γυναίκας: "Δεν θα πετύχεις σ' αυτό που σχεδιάζεις". Ο Τσάι είναι αδύναμος στην ψυχή και δεν μπορεί να τον σκοτώσει. Επιστρέφοντας σπίτι έρχεται αντιμέτωπος με την γυναίκα του, η οποία τον προτρέπει να πάρει μια παλλακίδα για να αποκτήσει γιο, ο οποίος και θα πάρει την ποινή εκδίκηση. Λίγο πριν πεθάνει ο ηλικιωμένος Τσάι θα απευθυνθεί στο γιο, που εν τω μεταξύ έχει αποκτήσει από μια μουγκή υπηρέτρια, και θα τον καλέσει να εκδικηθεί. Όταν είναι πλέον μεγάλος ο νεαρός εργάζεται σ' ένα ξυλουργείο όπου συναντά τον έρωτα στο πρόσωπο μιας κοπέλας από την Ρουμανία...

Αναπτύσσοντας σε επτά κεφάλαια το θέμα της εκδίκησης η ταινία διερευνά τις πολλαπλές εκδοχές αυτής της εμμονής.

Κάθε πρόσωπο της ταινίας σηματοδοτείται από την εκδίκηση: ο δολοφόνος (ως ο αποδέκτης της), ο πατέρας (λόγω της ανικανότητάς του), ο γιος (γιατί υπάρχει λόγω αυτής). Τα συναισθήματα τους σκιάζονται, το πεπρωμένο τους σφραγίζεται, οι διαδρομές στην ζωή τους χαράσσονται από αυτό το πάθος για εκδίκηση. Η ταινία διαθέτει το βάθος ενός δοκιμίου πάνω στη βία και την εκδίκηση και τη χάρη ενός ποιήματος για το έρεβος και το σκοτάδι της ανθρωπίνης ψυχής, για το κακό, για το πεπρωμένο και τη μοίρα, για τη ζωή και το θάνατο.

Το σενάριο της ταινίας -που έχει γραφτεί από τον κορεατικής καταγωγής Anatoly Kim συνεργάτη του σκηνοθέτη σε αρκετές ταινίες- είναι διαποτισμένο από τη φιλοσοφία της Ανατολής.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 13:00

Το κοστούμι / Shik

του **Bakhtiar Khudonazarov** (Ρωσία/Γερμανία, 2002)

Κεντρικά πρόσωπα της ταινίας είναι τρεις φίλοι που ζούσαν σε μια μικρή πόλη της Ρωσίας στην Μαύρη θάλασσα. 18 χρόνων ζουν μια άγρια νεότητα: ληστείες και κουλιγκανισμός είναι ο τρόπος ζωής τους και ο βιοπορισμός τους. Μια απροσδόκητη συνάντηση θα αλλάξει τη ζωή τους: οι τρεις φίλοι θα δουν στην βιτρίνα ενός καταστήματος ενδυμάτων ένα κοστούμι Gucci. Εντυπωσιασμένοι από τις "γραμμές" του αποφασίζουν πάση θυσία να το αποκτήσουν. Αξιοποιώντας την εμπειρία τους από προηγούμενες κλοπές θα αποπειραθούν να το "απαλλοτριώσουν", χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα, λόγω των ασταθών μετρήσεων ασφαλείας του καταστήματος. Όταν μετά από πολύ κόπο το αποκτήσουν καταβρώνοντας το ακριβές και ακριβό αντίτιμό του, κάποιες διευθετήσεις είναι αναγκαίες να γίνουν: η ενόχληση του από τον καθένα είναι μια δίκαιη μοιρασιά. Οι ειδικές περιστάσεις κατά τις οποίες φορούν οι κάτοχοι του, είναι ασφαλώς συναντήσεις με γοητευτικές γυναίκες. Όμως η κακοτυχία θα αφήσει ανενόχλητους στη χαρά τους τρεις φίλους... Ίσως εκκεντρικοί αλλά σίγουρα με αντισυμβατική συμπεριφορά οι τρεις κεντρικοί χαρακτήρες της ταινίας ζουν μια περιπετειώδη ζωή σ' αυτή τη σχεδόν ειδυλλιακή παραθαλάσσια κωμόπολη. Βιώνουν τα έντονα και ακραία συναισθήματα του έρωτα, την αλληλεγγύη της φιλίας, τις περιπλοκές μιας οικογενειακής ζωής και την αμεριμνήσια της οπτικής. Η συμπάθεια, το χιούμορ και ο σαρκασμός συνιστούν τις παραμέτρους του σκηνοθετικού βλέμματος. Υπάρχει μια αντιστοιχία ανάμεσα στο σκηνοθετικό ύφος και στην ορμητικότητα με την οποία κινούνται οι τρεις φίλοι. Ενώ οι σχέσεις τους με τον οικογενειακό τους περίγυρο προσφέρουν συναισθηματικό βάθος στην σχεδίαση των χαρακτήρων, ένταση και πυκνότητα.

Ο σκηνοθέτης σχεδιάζει με τα ζεστά χρώματα της ανδρικής φιλίας ένα πορτρέτο της νεανικής ζωής.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 18:30

Ευχαριστούμε τον Όμιλο Υγείας EUROMEDICA για την ευγενική προσφορά του, να καλύψει τις ανάγκες υγείας, που μπορεί να προκύψουν στους προσκεκλημένους του Φεστιβάλ κατά τις ημέρες της διεξαγωγής του.

ΚΛΙΝΙΚΗ EUROMEDICA - ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Βιζύης 1, Τηλ. 2310 966.100

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ: EUROMEDICA ΔΑΝΙΗΛΙΔΗ
Τσιμισκή 19,
Τηλ.: 2310 257.231-5

EUROMEDICA ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ
Ακταίου 3 (Ν. Ελβετία)
Τηλ.: 2310 320.516

EUROMEDICA ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
Τσιμισκή 43,
Τηλ.: 2310 240.864

EUROMEDICA
ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Η βελόνα / Igla

(ΕΣΣΔ, 1998)

Ο Μογο είναι ένας νεαρός που σπουδάζει στην Μόσχα. Επιστρέφει πίσω στην πατρίδα του την Άλμα-Ατα, την πρωτεύουσα του Καζακστάν, με σκοπό να εισπράξει τα χρήματα που του χρωστούν. Καθώς οι δουλειές του καθυστερούν να τελειώσουν επισκέπτεται την πρώην φίλη του Dina, που είναι νοσοκόμα. Όταν την συναντά ανακαλύπτει προς απογοήτευση του ότι έχει γίνει ναρκομανής, είναι εθισμένη στην μορφίνη. Αποφασίζει να την βοηθήσει να απεξαρτηθεί, και θα της συμπαρασταθεί στην δύσκολη φάση της σωματικής απεξάρτησης.

Ενώ παράλληλα είναι έτοιμος να συγκρουστεί με τους άμεσους υπεύθυνους της εξάρτησης της δηλαδή τους τοπικούς μαφιόζους και τον επικεφαλής τους. Η σύγκρουση είναι σκληρή και ο Μογο ανακαλύπτει ότι ο επικεφαλής της μαφίας με το ψευδώνυμο "Γιατρός" δεν είναι ένας εύκολος αντίπαλος.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 11:00

Ο μικρός αδελφός / Bratan

του Bakhtiar Khudonazarov (Τατζικιστάν/Ρωσία, 1991)

Μεντρικοί χαρακτήρες της δραματικής τριλογίας είναι δύο αδέρφια: ο Farruh, 17 χρονών και ο Azamat, 7 χρονών, οι οποίοι ξεκινούν ένα μακρύ ταξίδι για να βρουν τον πατέρα τους. Επιβιβάζονται στο τραίνο και διασχίζουν τις στέπες του Τατζικιστάν. Τελικά όταν φθάνουν στον προορισμό τους μια έκπληξη τους περιμένει: Ο πατέρας τους, που μένει σε μια αποξηραμένη λίμνη με δυσκολία τους αναγνωρίζει...

Ταινία δρόμου που επικεντρώνεται στην σχέση των δύο αδελφών, η ταινία χρωματίζεται πολλά, όσον αφορά το ύφος της, στον ιταλικό νεορεαλισμό. Η σχέση ανάμεσα στα δύο αδέρφια καθίσταται κεντρική, καθώς και οι δύο βιώνουν, με τρόπο βαθιά συναισθηματικό, την εμπειρία της αδελφικότητας. Και όπως σε κάθε ταινία δρόμου, έτσι και εδώ, σημασία δεν έχει η άφιξη στον προορισμό, αλλά το ίδιο το ταξίδι. Το αχανές τοπίο της στέπας και η διαδρομή μέσα σ' αυτό συνιστούν από μόνα τους ένα πολύ καλό λόγο για να συνταξιδέψει ο θεατής, μαζί με τα δύο αδέρφια, σ' ένα ταξίδι που συχνά μοιάζει με την περιπέτεια μίας ζωής.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, Cine Αριστοτέλειον, 21:15

**Rashid Nugmanov
Το νέο κύμα του Καζακστάν**

Αν και δεν έχουμε όλη την ίδια ηλικία, οι περισσότεροι βοηθήσαμε τον Sergei Sokolov στα γυρίσματα της ταινίας *The Wild Pigeon* (1985) μια παραγωγή της Mosfilm που είχε γυριστεί στο Καζακστάν το 1984. Μέσα σε ένα δύο χρόνια είχαμε γίνει γνωστοί στο κύκλωμα των φεστιβάλ γιατί γυρίζαμε ταινίες για τους εαυτούς μας, τον πολιτισμό μας, τα προσωπικά μας συναισθήματα. Ο Ardak Amirkulov (γεννημένος το 1955) σκηνοθέτησε την ταινία *Η πτώση του Οτράρ* (1991) το πρώτο γνήσιο έπος του Καζακστάν. Ο Dareshan Omirbaev (γεννημένος το 1958), συντάκτης του περιοδικού Νέο Φιλμ, ήταν αναγνωρισμένος ως ένας γνήσιος δημιουργός με την διεθνή επιτυχία της εξαιρετικής πρώτης του μικρού μήκους ταινίας *Καλοκαιρινή ζεστή* (1988). Ο Serik Aprymov (γεννημένος το 1960) συνέλαβε τον σφυγμό της παρακμάζουσας Σοβιετικής αυτοκρατορίας στην ταινία *Ο τελευταίος σταθμός* (1989). Ο Amir Karakulov (γεννημένος το 1966) ο νεαρότερος της ομάδας σκηνοθέτησε ένα εκλεπτυσμένο ψυχολογικό δράμα το *A Woman between Two Brothers* (1991). Ο Ermeke Shinarbaev (γεννήθηκε το 1953) είχε αποφοιτήσει το 1984 από την VGIK. Η ταινία του *Μια θέση στο τρίκογχο* (1993) σχηματίζει ένα είδος θεματικής τριλογίας με την ταινία του Omirbaev *Καίράτ* και του Karakulov *A woman between Two Brothers*. Δεν είχαν όλοι πάρει δίπλωμα από τη VGIK (σ.τ.μ. φημισμένη κινηματογραφική σχολή της Σοβιετικής Ένωσης) όμως όλοι βρήκαμε εργασία στην κινηματογραφική παραγωγή των στούντιο του Καζακστάν. Και μόλις το αποκαλούμενο "Νέο Κύμα του Καζακστάν" ξεκίνησε ήταν σαν χιονοστιβάδα που κυλούσε σε μια πλαγιά.

(αποσπάσματα από συνέντευξη που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό Cinemaya 54/ 55, 2002)

18:00
καφέ18:10
σινεμά

παίζει κέντρο!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
ΟΔΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

8 αίθουσες... δίπλα σου!

PHOTOTECH
ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ • ΚΑΒΑΛΑ • ΚΑΤΕΡΙΝΗ • ΙΩΑΝΝΙΝΑ • ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΣΕ
30"

- Εμφάνιση - εκτύπωση φωτογραφιών σε 30"
- Φωτογραφίες διαβατηρίων & ταυτότητας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ
CD BΙΝΤΕΟΛΗΨΕΙΣ

- Φωτογράφιση - βιντεοσκόπηση γάμων, βαπτίσεων & επαγγελματικών εκδηλώσεων.
- Διαφημιστική φωτογραφία - κατάλογοι προϊόντων.
- Ειδικές ήλψεις studio.

DIGITAL
SERVICE

- Ψηφιακή επεξεργασία φωτογραφιών.
- Εγγραφή σε CD.
- Εκτύπωση φωτογραφιών από κινητό.

PHOTO
MARKET

• Πώληση φωτογραφικών ειδών & αξεσουάρ.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Σόλωνος 48, Τ.Κ. 564 31 • Ηλίουπόλη - Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 600308 • Fax: 2310 604307 • e-mail: info@phototech.gr • www.phototech.gr

www.alfaromeo.gr

Η απόλυτη έκφραση τεχνολογίας και οδηγικής απόλαυσης Alfa Romeo.
Alfa 147 GTA, 250 ίππων. Το πιο δυνατό αυτοκίνητο στην κατηγορία του. Καθαρός σπιντ χαρακτήρας με τεχνολογία υψηλού επιπέδου. Σχεδιασμένη για την οδηγική απόλαυση με απόλυτο έλεγχο.
Beauty is not enough.

3⁺
Days Cruise
Economy

Έχω
τα πάντα υπό έλεγχο
εκτός από
τα συναισθήματά μου.

Κινητήρας
2.0 16V 204
250 ίππων με
επιδόσεις κατά
την κατηγορία
και επιτάχυνση
0-100 km/h
σε 6.3 sec.
μέγιστη ταχύτητα
240 km/h.

Καδόματα
αεραντάρα
τοπί με
εξαιρετική
ηλεκτρονική
ανάκληση και
απορρόφηση
προσκρούσεων.

Κόρνα
6 ταχυτήτων
για τη μέγιστη
απόδοση
και δυναμισμό
σε ανηφόρα.

Εργασία
τεχνολογίας
αποτέλεσμα
σε ένα
απόλυτο
και τεχνολογικό
προϊόντα
από τη Ραλιό 1.
αποκλειστικά
για Alfa 147
στην κατηγορία
της.

Alfa 147 GTA

EMIKO A.E.

Μοναστηρίου 118, 546 27, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 551.723, Fax: 2310 538.519
Εθνικής Αντιστάσεως 129, 551 34, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 434.585-6, Fax: 2310 434.538

ARROW/GRAPIS

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

CINE KARTAF

Σας χαρίζουμε το σινεμά!

**Δείτε στη Θεσσαλονίκη
τις καλύτερες ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου!**

**Γίνε μέλος
του Φεστιβάλ
και θα έχεις:**

- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
- Ελεύθερη είσοδο στα μεγάλα events του Φεστιβάλ
- Τον κατάλογο με όλες τις ταινίες του Φεστιβάλ
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ
- Έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ
- Έκπτωση 20% στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ για όλο τον χρόνο
- Εβδομαδιαία ενημέρωση μέσω E-mail για το Φεστιβάλ
- Μηνιαία αποστολή μέσω ταχυδρομείου ενημερωτικού υλικού και προσκλήσεων για τα θεματικά αφιερώματα του Φεστιβάλ

και

**Μια κινηματογραφική αίθουσα με προβολές
αποκλειστικά για τα μέλη της CINEKARTAF!**

**Συμπληρώστε ΤΩΡΑ την on-line αίτηση στη διεύθυνση
www.filmfestival.gr/cinekartaf**

ή ταχυδρομήστε το κουπόνι, μαζί με μία φωτογραφία σας, στα γραφεία του Φεστιβάλ
και θα παραλάβετε την κάρτα ταχυδρομικά στο σπίτι σας!

CINEKARTAF : 60€, Φοιτητική: 45€ • ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: 40€

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΗΜ/ΝΙΑ ΑΙΤΗΣΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

TAX. ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΟΛΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΚΙΝΗΤΟ

E-MAIL

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Για περισσότερες πληροφορίες: ΓΡΑΦΕΙΟ CINEKARTAF • Τηλ.: 2310 378 507, e-mail: cinekartaF@filmfestival.gr
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΠΛ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 10, 546 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

TV 10